چھاپ غلام محمد نور محمد

(جملہ حقوق محفوظ ہیں)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ

وفاتنامۂ انحضرت

کلان بزبان کشمیری

من تصنیف

پیر علیشاہ صاحب سکنہ ہرل تحصیل ہندوارہ مُصنفِ قصّہ شاہ مند وغیرہ

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمّد تاجران کُتب مہاراج گنج بازار سرینگر

(شاخ)

مائیسمہ بازار - ورزیڈنسی روڈ امیراکدل سرینگر کشمیر

(راقم ... محمد شریف خانیاری)

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

وفات ناءٔ مہ انحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

حمد تس ہم پیدہ کر موت و حیات
عالماہ اک زاس شرفنا کسی
سارنی ہند سر کرن باصد صفا
ورمدثر خوشنما روشن عبا
رحمتاہ روزن بدنیا و بدین
مرجع و ماویٔ متصل صبح و شام
یُدونے انہئے نہ درعالم قدم
عالموک سایہ سر شاہ جہان
چار یارن تہ بیہ اصحاب نبی
خاکپاین سرفند کی چشمہ فتن

تس سوا کانہہ روزنہ باقی بذات
انبیاؤ اولیاؤ اصفیا
احمد مرسل محمد مصطفےٰ ص
تاج شاہی ز آیۂ لولاک تس
فرختاہ دون عالمن ہند نازنین
خاصہ خادم ازرہ فضلِ متین
عالم و آدم ہی بودے عدم
چار رکن دین تہندی چار یار
آل اطہار بوذرِ نا بنی ص
صد درود و صد سلام صبح و شام

آدماہ اک پیدہ کرون خاکسی
زای تس اہل عرفان اتقیا
از مزمل در برش زیبا قبا
رایت رحمت زار سلناک تس
سوز ذاتن پانہ سوی بہر انام
حامل وحی خدا روح الامین
جان وندسنا سو چہوم جان جہان
کاخ دین از ہمت شان استوار
کونہ قربان کرک بو جان و تن
بر نبی و آل و اصحابش تمام

مناجات بدرگاہِ قاضی الحاجات

ای خدا بنگر برحمت سوی من
کار دنیا سخت نرِاوم دین سہل
نفس و شیطانن مہ کرنم رہزنی
چھونہ می ہیو کانھفنہ در اہلِ جہان
دای کرن تہ شرارن گو لنس
گوس برہم پیوس ون انجام کار
می ہدایت کر نہ از لطفِ عمیم
سینہ باصافی دتم لاریب می

تازہ کُن از نور عرفان دی من
تی کرم سہ ہیفنہ آسوم کنہتہ سود
حرص غالب گوم ثیر گبر دمنی
اندرہ پانس خوی بدک بوی ہران
نخوتن تہ افتخارن گو لنس
یا الٰہہ بہر رسولِ پاک دین ص
دم پناہ از شر شیطانِ رجیم
رحمتہ اہ کرتم خدایا عاصیس

بد کرم بد کار آسوس بد عمل
کتھہ زایاس کتھہ آیاس در وجود
خود پسندی سخت انم چھس بو جان
نبرہ لاگوم ناز خوشبو زعفران
کُسہ جوانی راورم بیر وزگار
بہر اصحاب کبار و طیبین!
دین و دنیا پور دم بیر وزگار
شامتن و ملت چھوسی بو ونہ کس

ازکرم غفلت تہ شامت کاستم
خام کارس گوم ہن ہن سینہ ریش
لوکنی پر پر سٹھاہ پانس ونوم
گوس آوارہ تہ کیاہ چارہ ہیم
رفع شر کرتم ربا دفع بلا
تھاوتم اندر رہِ دین مستقیم

فضلہ پنہ نی بڈ عزامت کاستم
فضلہ سیتی لاگتم مرہم چھوس
پیوم تاون گوم حسرت پر چھلوم
عفو تقصیرات کرتم یا ربے
بہر شہدائے حسین رضؑ کربلا
چھوس علی مسکین عاجز ہر خطا

زام شر پانس ہیہ غالب آم پیش
زی سوای چھہنہ کانہہ فریاد رس
فضلہ نے کرہم تہ بڈ دارہ ہیم
از برای آل و اصحاب نبی ؐ
پاس کرتم خاصہ نی ہندا کریم
ازکرم کرتم ربا ایمان عطا

تمہیدِ لازم التاکید

بعد حمد و نعت اک ساتھا ژہ روز
آفتاب روشن رشد و یقین
راؤیس سوی آو کر تیو بہنے
آئے کم اصفیا تہ اتقیا
نیک و بد یم آئے تم مرنے کتی
قبر دروازہ چھو سارن اژہ نوی
لیکن یم یلہ آئے بر وقت شریف
آئے بہر کار گشتگاہس اندر
وای اس یم آی در آخر زمان
قبرہ ہندو ی برنہ وحشت اک ذرا
لامحالہ اس نر سوی پیالہ چھو
کارسانی ہل چھہ تہ کنہہ یا چھو سِدٔ

پر وفات مصطفےٰ اکر تازہ سوز
رُود یا تمو یت سو در دنیا ادام
ہوتنی سوی آؤ شربت ژہینے
روز ہیے یُد کانہہ تمی گرٔ ھہ سوزنی
بب تہ ماجی وچھتہ مارو دی یتی
تم یلہ گے موتنوی سوی پیالہ چت
بو دتے زانک چھہ اس عاجز ضعیف
کار کرک جان کر دار نکو
رای کرسہ ژای در دار الامان
مست لذاتِ شراب دینوی
قبرہ دروازہ اژن خواہی ہمو
ذتہ مرت بیہ فیرت ما یمو

کرنہ فکرہ وچھتہ تمو سلطان دین
دُن کموک نخوت ژہ چھو امیر د خانم
وُچھتہ کم کم انبیا نہ اولیا
رود کرینت کانہہ بد نیای دنی
موت چھوی پیالہ یہ چھوی سارن چھوی
اسنہ چھوسو تیہ ہمو بر ونٹھ دت
خالقن اس سوز دنیا اس اندر
آہی بیدل درای خوشدل اخر و
کنہتہ خوفا کرنہ موتن تعر تعرا
غافل از اخذ عذابِ اخروی
ای یتہت نہ درای کھت کنہ ما چھو ود
روامنی کار بہت شیرت ہمو

غزل در ندامت و افسوس موت

ہا پانہ غافل یلے کرسہ
بیس آو تیو تس چھا درن

دُن نولسہ دُن نولسہ
آخرِ مرن آخر مرن

ہست گو ک دنیا کمی ہسہ مذکور
کل کرنپن موڈل اخرہ

کوتاہ گومت چھوک مست حال
افسوس کت کتو ماجہ زاکس
یتِ بہت کیاہ حاصلِ کرم
دِل چھوم پریشان شلِ خراب
کمَ یارکم دلبند گے
کم کم غنی اھلِ کرم
وچھتو ژہ برونہہ کم آی کم گے
نیرت یوَے گے بب تہ ماج
ازیا پگاہ آسی ژہ ناد
اک نیہ ژر تہ اک کمی
تی چھوم مہ فیران تاوِہ تیل
اندری دُدُر چھوم ویرہ ہند
اولاڈ اولادہ مہ کر
ماَلس تہ اولادس پتہ
بیگانہ یا لاہ چھوک رچھان
رٹ سوی تسلی ژرٹ یہ کت
کتو گوی جوانی ہند سودم
وُن واوہ زیراہ اک یئی
سامانہ کرُونہ وقت چھوی
علیو چھوِ وُلن آخرِ زمان

کس سیت پکو اولاد و مال
زت کونہ تلِ لوکٹی میاکس
شیطان پھُرم نفساہ بُرم
کانہہ نو کرم کارِ صواب
کم علیشہ ہرت خورسند گے
ستو تن کری برِھم بدم
کیتاہ ژبھت نوزای گے
بڈہ پیرہ خانہ سیرہ باج
زاہ نو کرِی اولاد یاد
دُونوَے دِپن ژہ جہنمی
جگرس مہ لگو ہرت داغِ نیل
بنزی مہ زنگاہ ژیرہ ہند
مالچ تہ کانہہ مالے ممبرَ
پانس کُرت ژی ہنت وَنہ
کونو بین کُن چھوک وُچھان
وُنہ وقت چھوی ہلہ کاروَت
آسوک کران کم چسم تہ حم
دُدرِس پھِر کس ڈرت دی
برونٹھہ سفر بد سخت چھوی
ازنکیڈ بد کس چھوی ژمان

قبرہ کنوی زنوہو وسہ مذکور
گنہو بڈس ہٹت کرحہ "
تی کرمہ پت آسن حقیقہ "
ڈلسی حسہ شیطان فہسہ "
ون یت بوروزانت وسہ "
کم مستِ گل ہوتن برسہ "
چھوِ نیا تران فکر ہسہ "
کیاہ چھوک ژران بویت لبہ "
پانس کرن بُن بُن حِصہ "
تس مالہ واکس ہرز سہ "
بے پیرہ بے سرہ بو چھوسہ "
تن نال ہن آموبہ "
یم بیوفا کیاہ چھوی درسہ "
اصلانِ شہ لاگوت ڈسہ "
پتہ مالدان چھوک سن لبہ "
دوہ چھوی دپان کوہ بُن وُسہ "
بجُرن دَدُر گرنے پھرسہ "
شاخن کری بُن بُن تھرسہ "
تلُ خرچ پک منزل رسہ "
ایمان متنگ ہولا ہسہ "

وِلہ زار لازم التکرار

رحم کر یارب مہ بدکارس رحم
مل تہ کل ترووت بنی رتو جوہرا

رحم کر تم مہ گنہگارس رحم
یدُرفے اندر کار بدمی زوژ ٹوم

رحم کوی یدمہ کرہم اک جوا
رحمکوی دروازہ آخرمہ رٹوم

مغفرت کرتم چھوسئی امید وار
پانہ چھوی فرماوت لاتقنطوا

عذر بوزم چھوس خدایا عذر دار
بدٔمہ کرمت چھم سٹھاہ جرم و خطا

چھم نظر یارب نظر بر فضلِ تو
کتھ بو نومید روزے از عطا

رحیم کریم چھو کتٔرہ غفار الذنوب ستر کریم چھو کتٔرہ ستار العیوب

در بیان بیمار شدن سرورِ کائنات حضرت رسول مقبول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بدونے روز کس مہ نشس بوزک کنئے
گوسو سردار دو عالم بیقرار

یک وفات مصطفےٰ کا شر ونے
کلیہ دادک اولا آزار گوک

کنہ ترام ہم آس صفرن بڈھوار
کر یوٹ تباہ تت اندر اظہار گوک

نزرن دوہن اندر ینن تل تیوت شور مکہ دتھن جایہ سٹھا اورہ یور

روایت ابنِ مسعود رضی اللہ عنہ

ابن مسعودن روایت کر یہ بوز
منگنادِن یار بڈ خوش صفات
عرض کرک یارسول اللہ وینو
مرحبا بکم اللہ بالسلام
چھم وصیت ئی کرن تھاودِ پتس
از عذاب و قہر حق پرواہ برِو
شو بہ نہ نخوت کرن انسان سی
کبرہ والین جای چھو نار سعیر
عرض کرک ای رسول لامکان
آوُون نزدیک بے رد و بدل
چھوم گژھن بالای سدر منتہی
نمتہ لگ اشہار نے باہمکنان
توره دپوهم جامہ پین در بر مہ چھوم
نتہ کپر و چھوت گژھ هم کرنوی کفن

چھی لکھان اندر معارج پر سوز
آس درخانہ صدیقہ بانشاط
کیا چھو فرمان کوہ بابت اس انیو
چھم وصیت مہ کرن دنومنہ یاد
روز و شب مشغول روز و طاعتس
کبر و نخوت زحضرت تراوت یکطرف
مبتلا وون پیس آسہ یکسان ناکسی
می حوالہ خالقس کرمو تمام
کر اجل آسو توہی کر تو بیان
چھوم گژھن خواہی سوی رب العلا
جنت الماوی سوی دار البقا
عرض کرمک یارسول اللہ تنے
بیدہوی لاگیو تی بہتر مہ چھوم
ادہ دپومک بابنی توہہ کس چھلے

حضرتن پورس تس پتش از وفات
آیہ سمت یار باصد انبساط
دعا کرمک گوڈہ سارن ثر تمام
لوک بڈ تھاو وصیت میان یاد
از خدا کھوژو سٹھاہ تقوی کرو
نشہ نینس ننہ ورپس از شرف
خالقن سوزس توہی کُن بو بزر
سوی حفیظہ چھوم بر بر خاص حام
توره فرماو آنجنابن می آیل
وارہ بوز و در خلاو در ملا
شور تل درگریہ یار و آنجنان
کیا کفن آسن گژھوی کس و مے
نتہ مصری جامہ یا برد یمین
کس کفن نازک تنی چانی ولی

توره دپوهم اہل بیت یم مرد چہسم
بر جنازہ کُس کرو آدا نماز
یمہ آسن تم گژھن نیرن نبر
پانہ کرم رحمتِ بیحد نزول
اَدہ میکائیل و اسرافیل باز
ین کرن ساری جنازہ یک بیک
اَدہ مردان ہمام اہلِ بیت
بنونبوی ادا کرن اہلِ صواب
بیہ دپومک یانبی وَنتو خبر
در قبر والن عوان اہلِ بیت

غسل یمنی دِنو چھوِیم ہمدردِ جہم
توره فرماوک کفن پیراو تھی
تن تنہا تھاوزم حجرس اندر
اَدہ جبرائیل باصد امتیاز
اکہ لکہ ییت کرن آدا نماز
توہ وچھنوم ملایک سربسر
اَدہ نسوان تمام اہلِ بیت
یِیٔ زِتس تھاو وصیت لاکلام
توہہ کیم ہُروالنو قبری اندر
لل کرن لگنہ یگریہ کریکیہ ناد

اَدہ پرژہمک بیہ باعجز و نیاز
لبِ قبر گژھہ تھاوُن ساوِ تھی
گوڈہ خلاقِ جہان باصد قبول
یت کرم تنہا سو جنازچ نماز
اَدہ ملک الموت اَدہ ساری ملک
توہہ اصلا کانہہ ییو نہ در نظر
اَدہ گژھن نوجہ نوجہ ین صحاب
تمہ یارن سارنی دیژو سلام
توره دپونم مردمان اہلِ بیت
تمہ ایذا واتہ اسی تھاوُ یاد

روایت کردن امّ المؤمنین حضرتِ عائیشہ صدیقہ رضی اللہ عنہا

عائیشہ صدیقئی ونِ سی خبر
مغفرت ہنگ از خدای دو جہان
بیہ گی ما مور گژھہ اندر بقیع
بیہ ہتوک فرش خوابس پٹ آرام
بہرِ شہدای احُد منگیو دعا
بر دعا از بہرِ شہدای احُد
زود کرک سارنی یارن خبر
این روایت باز بشنوای امین
دژہیہ بیماری نہایت درد ناک
مرتضا آسن پانہ اکھس تھفا کرت
نیک کارن تہ وفادارن ہنزی

کہ شبے ما مور شد خیر البشر
گے تہ فیرت آمی تورے آنجناب
مغفرت منگیو تمن کتو یا شفیع
اَک فرمان از خداوندِ زود زود
از کریم کارساز کبریا
یام فیرت آی تورے زود تر
چھوم کرن ون می ازین عالم سفر
در معارج چھوی انان ملائے معین
دراخیر ماہِ صفر گوش دار
گے بقیعس کُن پکانی ژبرت
وات یامت یارہت اندر بقیع

گژھ بقیعس ہنز برائی مردگان
یام تراوک لرپھر بر فرشِ خواب
گے دوبارہ آیے فیرت یام تام
سوی احُد بایدت نہضت نمود
گے تتی در معرکہ جای احُد
تام پیداد دسر گو سخت تر

روایت

حضرتن بلہ زانو اندر جسمِ پاک
بٹہ واری آسہ ننہ آ تھوار
پتہ جما نفاہ پکان یارن ہنزی
عاصیئن تہ نیک کارن ہند شفیع

	اہلِ گورستانئی کُن لاکلام	واتہ دنوی آنجناب کر سلام	

بالمخاطب اہل گورستانی
آسس جبرائیل پرت وریس اندر
یمہ ورہہ دو یہ لٹی پے یہ پکے
ون گژھن چھوم زیہ جہان پُر خلل
یدُبہک درد ار دینا ژی ہمیش
تی کری تومے توی ژی اختیار
یورہ کرس عرض ای پروردگار
درسوئ دارالبقا بو انتقال
عورتس کُن پیہ یدکینسی نظر
کفنس آسینہ کرمت انتشار
یام چک تم قطرہ ہای خوشترین
انبیاءن ہند ینک میراث تام
تام پھیرت آی درحجرۂ شریف
دج گنڈک برس تھاہ چارت بزور
مرتضاس بیہ فضلکس تحفہ کرت
ادہ دپوہک ای گروہ مومنان
توہہ منزہ چھوم ون خواہی نیرنوے
درحیاتِ خود کرس آدا نین
او قیہ تری اہر بخشایش دمی
دس ٹکان تم چھم مہ کرمت سپرد
چھو نہ کنہہ رس تہ نبدس دنیا ین
در عمل کوشش کرو تی چھو نکار
چھوم قسم تمسند مہ یوہم خالقن
یا برحمت نتہ کرک از عمل

ون کتھاہ اک پانہ عالیشانی
اکہ لٹے بیت کران عرض قرآن
بیت کرن می عرض قرآن وقے
یا علی دتنم خدین اختیار
ہلہ دپم تی کری از فضل خویش
یدژ رہک میانوی نقاتی چھم قبول
درارم دیدار چانوی چھوم بکار
غسل دِزم پانہ ای عالی نشان
گرژھ نابینا سوتت آنس اندر
تمہ قطرہ آسنہ آدہ پت کونی
تام علمِ اوّلین و آخرین
لدنی علما نبی ہن ہن ژہ پور
ساتہ خوژنہ ساتہ گے وارہ ضعیف
زدرمہ دہہ مسجد منز ژای یام
استہ استہ منبرس کھہت ٹھہرت
توہ گرہنو سار نی وارہ خبر
دراؤیس تس بادوبارہ فیر نوے
دراوشخصا بروٹ کن یا مصطفےٰ
تمہ می دتیوم ہمتٔ چھو فے
حضرتِ فضلکن دِتس گوشادمان
دافع شر نافع وخیر رسان
در تمنا داتہ کر انسان زراہ
سورنس خلقن ژہ امرونہی ون
چھوس بو پیغمبر اگر کرہ اگناہ

تام یارن کُن دپوک بوز وخبر
یعنے برآسمانِ اوّل بو پران
نت چھو معنی ونوی وقت اجل
یا نبی ون کیا ژہ رٹک زین دکار
ید دپک جنت دپم تی آشکار
پانہ مخیّر ژی کروک مہ یا رسولؐ
کرہ یا امت زین جہان پُرملال
ستر عورت وارہ کر زم ہو تہ سان
غسلہ شہ یا امت ٹیک ژی موکجان
گوشہ چشمن تہ نا فس منز یتوی
حق تعالےٰ ژی کری انعام عام
نور چک ژی حق دی برنور نور
تلُ تبن تہ در دسرن یتوت شور
ہکنہ کھست منبرس از ضعف تام
گوڈہ پروک حمد خلاق جہاں
چھوم کرن حالی مہ از دنیا سفر
کینسہ ہند یا قرض چھم منگن ہین
وعدہ مے دتمت توہی چھو باصفا
حضرتن دپو فضلسی ای نیکمرد
تام دپوہک ای تمام مردمان
یا چھہ عمل یا چھو فضل کردگار
یا بعمل نتہ از فضل اکہ
کرہ کر خلقن مکافات وبدل
دِمہ ہاد عوے یتو گژھہ ہا بتاہ

تام دپوک یا الٰہی تن مہ باڈ
حکم جانوی سارہ نی ہنز وانہ ناو
بیہ آنگ پائے مبارک گرہ
تریہ فسرہ ئی دپوکھ وتھ ہنزہ

روایت حضرتِ ام المومنین عائیشہ صدّیقہ رضی اللہ عنہا

عائیشہؓ دپو بوز بوے سر بسر
تمہ دوہہ حضرتِ میمونہؓ نہ سنز
بہہ تہ آسوم دردِ سر زر باکمال
تنگ آمژ چھس از اندر وسخت تر
پانہ بو تجہیز و تکفین کرہ ہے
پانی آسی ژہ درِ دل ہیٔ خیال
میانسی حجرس اندر باساز و ناز
تام دپوہم فیر تھی اَت روز تھی
یعنے از بیماری این دردِ سر
گژھہ مبدل بصحت و بو لی
آیہ ازواجِ مطہر سر بسر
تم کرن بیمارداری تت بجان
تم گژھن درخانۂ صدیقہ باز
غدر بوز و گوس وَن بو غدر دار
وُن دپو رخصت بخانہ عائیشہ
تت بہت از غمگساری امی کرو
حضرتِ فضل و علی شیر زبان
پائی مبارک آسی ادیزان بر زمین
ابنِ عمر باز گفتنا اینچنین
آو کرن عرض خدمت حضرتس

بیمہ دوہہ بیمار گے خیر البشرؐ
گے تتی بیمار کرنک دردِ سر
بہہ ونوی مہ کروک پرسان حال
تورہ دپوہم عائیشو تھو تو دعیان
دارہ نمازِ جنازہ پرہ ہے
یام پیو قبرہ اندر بے ورت
تازہ عروسی کرو خوش طراز
عائیشو یل بوزی نہ میانوی دردِ سر
از جہان بے وفا کرہ بو سفر
گے تتی درخانۂ میمونہ باز
بیٹ میمونہ سندس حجرس اندر
تت پگاہ فرماو شاہن از زبان
تت پگاہ ونس اندر ئی آسہ راز
چھو منہ طاقت فیر نس ون نو تین
گژھہ بو تو تو ہتہ روز وی نشہ
گے تہر تقدیر تم راضی تمام
ژاک گژھہ تل تم دوشی عالی نشان
ژای اندر حجرۂ صدّیقہ تام

روایت حضرتِ عبد اللہ ابنِ عمر ابن الخطاب رضی اللہ عنہما

آس نوبت خاص ہما بو نہ سنز
آیہ تام مِی نشہ حجرس اندر
عرض کرمک چھوم مہ حضرت دردِ سر
یدِ مہ برونہہ سرہ مک تہ کتو تی آسو نان
غیر تہ سبتن مہ دپو مک با ملال
تام ہیو نیتھ انورت کرت
کر تبسم حضرتن ئی بوز تھی
سوی اشارہ حلتوک بو مختصر
دردِ سرس چھوی ژہ سوے خواہی بل
گیہ بیماری ستھاہ سخت و دراز
تا کہ دربیماری شاہِ جہان
اُمہاتِ مومنو لبو رتو نشان
نتہ اکھ مومنی ئی چھو ونو کھ آشکار
ضعف پیدا گوز بیماری تتین
تت سمرت بیمارداری ہی کرو
کہ بخانہ عائیشہ سوز دمقام
آدمی کمنی پیٹھ رسولِ پاک دین
تت ہتو ک برفرش بیماری آرام
کہ ابو بکر امیر المومنینؓ
دِم اجازت روز بو بیتہ حدمتس

بیت بہت بیمار داری بو کرے
بنہ چاۓس خدمتس کر چھوم مہ ولا
اَتہ رضا گیمت چھے ازواجِ شریف
ژھعیہ کہی اَسہ توے نہ کرِ کَ

جان و دِل خدمتگزاری بو کرے
خدمتس چھم کور چاۓ عایشہؓ
وَن اگر ژھمہ در خدمت حریف
نیچ گژھی بدیم گژھن آزردہ دِل

حضرتنؓ فیرِت دپیس اَی یارِ غار
آسس سانۍ حجرہ تراوِت بتس نشہ
یم گژھن ناراض دپن کیا گرِ کَ
در مصیبت تر گژھن یم پاگل

ژھیپہ دِیِب کر گژھ خداۓ دِنے جزا ۔ اَتہ رضا بو چھوس خدا گژھنے رضا

روایت از امّ المومنین حضرتِ عائشہ صدیقہ رضی اللہ تعالےٰ عنہا

عایشنؓ دپ کو سیّد گردون جناب
آسس فیران سیّدِ عالی ہممؐ
تورہ دپ پوم سخت بیماری مہ چھیم
سوزہ مرضا یا بلائی تھاوِ یاد

آسس بر بستر کران اوۓر اضطراب
عرض کرمک یا نبی چھیو اضطراب
خالقن کرمتر یہ از نحیفی کرم
یدوزن کنڈوی گژھہس درجے پابند

گہ دِچھن گن گہ ٹھوِر گن دمبدم
یدِ گرِ داس کانٹہ کرو تو بڈ عتاب
مومنس پیس ییارس رب العباد
حق تعالےٰ کرہس درجہ بلند

نامۂ اعمال از فضل و عطا ۔ تراوِہ چھعنت پانہ تس سارے خطا

روایت از حضرتِ عبد اللہ ابنِ مسعود رضی اللہ عنہ

ابنِ مسعودنؓ دوبارہ دِن خبر
تیتوت بیران اندرہ بوتنک جناب
عرض کرنک اَدہ دِن ہند پوت اَتہ
توہہ ہیون دو ہندی یات تواب
دانتہ تسی بیمار بادانس اَذا

ژاس بودر خدمتِ خیر البشرؐ
عرض کرمک اَی شہ عالی لقب
پیشی حق آسیو ثواب مکررت
تام دپو پک چھوم مہ سوگند خدا
حق تعالےٰ دِیہ تس مزد و جزا
ینتھ باران وادِ برگن از درخت

انتھہ می پٹ تھاو مگ آنو منہ تاب
محرقہ ہیو دِ ربدن چھوٗ پوٹ تپ
تورہ دپو ہم چھوم بلاشک در حساب
مومناہ یس آسہ درپند خدا
نتھہ تس ہاری گناہ زشت سخت

روایت از حضرتِ ابو سعید خدری رضی اللہ عنہ

بو سعیدِ خدرینؓ ون یئی خبر
ڈاف آسو کِ بسترس پیٹھ دستوی
از عجب بڈہ پر م سبحان اللہ

ژاس بودر خدمتِ خیر البشرؐ
دورہ روزت ہمہ بنیرہ جوش آم
تورہ فرماوک یہ قیطیفہ تلہ

آسو قیطیفہ تمو پٹ ہتمو تی
انتھہ تھاو مک پٹ تہ تھاون کرنام
انبیاءن بہت چھہ پر شدتِ بلا!

تمو چھو کر کانہہ در بلاہا مبتلا
ییتھو دوگن بیماز ہندی چھک عتاب
تمو دوگن بھر پور چھو کہ اجر و ثواب

ننہ در تضعیفِ علّت چھو کہ غماہ
نتہ فرحت چھو کہ مضاعف از شما

روایت از حضرتِ امّ البرا رضی اللہ عنہا

دپو امّ البرا ن ونی زی تھاگوش
کینسہ تمو تب چھمنہ وچھمت زود ار
تورہ دپو ہم حضر تو امّ البرا
حکمتِ خالق یہ چھوم بہر صواب
ہم بلائے خاص چھی سخت تر
پایہ پایہ عارفن صاحب دلن
یلہ در دنیا دوگن وآنگ عذاب
کیا چھ دنان ناو ہم مرض عظیم
مرضِ ذات الجنب مرضِ بدترین
از نبی چھی دور شیطان عنی
بلکہ بوہا دت دمی ات کیا دلیل
چانو نچو ہیت چھو یہ خیر اندر

یلہ ڈیٹھوم تب آنسر ور بجوش
کیا باعث ات مہ تی وکمک ون
بوز ونے تب ستیچ ماجرا
آسہ تسی بیماری سختی دوچند
تمہِ چھس پیغمبرن کرِ سر بسر
عاملس پٹ یوت چھی رنج و بلا
پتہِ حق دوچند چھو کہ اجر و ثواب
عرض کرمک یا نبی می گو کنن
خاصہ از وسواس ابلیس لعین
کنتہ سوزی تمو مرض ربّ العلا
بوزوارہ حکمتِ ربّ الجلیل
خالقن رنوز انوتت کتوی مدا

عرض کرمک ای رسول کردگار
یوت تب چھو سخت بر ناز کبدن
تب مہ چھوم پانس شدید بے حساب
تس دوچندان اجر تہ درجہ بلند
ادہ ولین صالحن تہ کاملن
تمہ دوگن آہی بجانِ انبیا
وننہ امّ البرا دانا نہ حکیم
ات بیماری ہم چھ ذات الجنب وتن
کرِ چھو شیطانس تسلط بر نبی
بر سر اجسام پاک انبیا
چھوم یہ باتب زیادہ تر زہر کی اثر
از شہادت تھیمہم روزن جدا

ننہ زعیت آسو اندر سوی حباب
جوش دت از وراون بہر ثواب

روایتِ دیگر

دوہہ اکے آس جبریل امین
امر چھوم دپرس زہ زتومیونوی پیام
یتھ ہر گاہ گژھہ بلن مصطفےٰ
صاف آنن غرق در رحمت کرت
حضر تو دپو ہس چھو خلاق جہان

از حضور خاص ربّ العالمین
دُن کتھ اندر مہ وتوہس اختیار
یدوہم مہ در زبان بخشس شفا
تی منگن نی خوش گژہس زیر وبر
مالک و مختار سوی کون و مکان

یا نبی حضرت حقن کرنے سلام
ئی گژھس خوش تی ونم آشکار
یدو نم دار البقا می یتھ برت
تی مہ چھوم منظور تھاوس اختیار
تس چھو میونوی ذرہ ذرہ اختیار

ہر چہ خواہد میکند ما را چہ کار

روایت از حضرتِ خاتونِ جنتؓ رضی اللہ عنہا

فاطمہؓ دپو دوہہ اکی حضرتنؐ
حضرتنؐ آہستہ سئی ونولس بگوش
اکی لٹہ بوکران عرض قرآن
مے کرن تعلیم قرآن وچھے
فاطمہ بوزِت اسٹھاہ گی بیقرار
گریہ منزہ تم تبسّم کرولے
ییمہ سیتی ژری وُدت غمگین گییک
سِر چھو کریا دِت ہئی بہہ کرِ خموش
بروُنہ اگر ونو تمنیہ وَن دتم خبر
بوز نغمی دل گوم غمناک وُ خرین
زان بشارت دل اسٹھاہ می شاد گوم

فاطمو کشیراہ وَنی ژری تھاوکن
ییتہ بو مبعوث گوسے بالیقین
بہر تعلیم پرِن برِ آسمان
زین اشارت فاطمی گو یقین
ودنہ لیج اندر فراقش زار زار
عائشہؓ دپونس مہ وَنتم فاطمہؓ
پتہ کیا ونو ہے اُرت بیہ خوش گییک
بعد رحلت بیہ کرنس سوی سوال
فاطمن وَنونس وَنے وُن سر بسر
ہتو وُدن می تام دپوہم ژھقیہ کر
لولہ زخمن تازہ سوی مرہم بنوم

فاطمہ ہربٹ کلہ بُن تراوِت بہوش
تنہ در ہر سال جبریل امینؑ
ییمہ وُ رہہ دُویہ لٹہ پیے درپیے
وقتِ رحلت میون آسی وُن قرین
تام کنتھاہ بیہ وَننس کنہ تلی
گوڈہ کنہ تل کیا وَنان آسی تمہ
فاطمن وَنونس یہ یی ونوہم بگوش
تمہ آنک فاطمو وَنتم مہ حال
گوڈہ دپوہم آیہ می رحلت قرین
سارنی بروٗنہ ژری مہ کُن یک عُمر
بوز نقین بی آم درگریہ آسن

ژھوپہ لاجم صبر پراوم زِ سخن

روایتِ دیگر

یلہ گے بیمار شدّت بے حساب
کاغذ آینو دواتھاہ با قلم
وقتِ حاجت رہنمائے راہِ شرع
کرِ نظر برِ ضعف حالِ مصطفےٰ
سئی وصیت توہ اکی تھاوو لکِھت
اک جماتھاہ برِ خلافش درائیہ بن
درِ حضورِ انبیاء ہیتھو شورو شر
تام تمن یکقلم دتو بیہ زور
ہیت چھکت تراوِیوم پانس سر بسر
گے چھکان برِ جسمِ محبوبِ الٰہ

آس در حجرہ سمت اکثر صحاب
در حیاتِ خود وصیت نامہ
سوی وصیت نامہ آسیو باورع
عرض کرنک ای رسول خوشنفس
نی چھو قرآنس اندر تُن حکم دِت
شور و غوغا دِتھو زروی اختلاف
چھُو نہ جائز حجرِ نشہ نیرِ و نیر
حضرتنؐ فرماونک از ہفت چاہ
دیوہ بیت جوش ہنا سینم لوِ زر
یام ہنا گک تنہ جوشس لوِ زر

حضرتن دپو سارنی کُن از کرم
میکنم مرقوم عنبر جامہ
عمرِ فاروقن پروی اُرِ ضیا
توہہ پتہ اکس قرآن چھو بس
تابع عمرؓ جماتھاہ اک سپین
آنجنابن حکم کرنک صاف صاف
درائے نیر تم ہنا گم گوسو شور
آبہ مشکہ ست اینو بے اشتباہ
آبہ مشکہ ست انت از ہفت چاہ
در آی اندر مسجدِ با داہی ظہر

پانہ تمی حالہ سیٖن مقتدا
گوڈہ در خطبہ پرک حمدِ خدا
ادہ فرماوک مہاجر یارہ نی
سارنی ہیٹ توہیتہ غمخواری کرو
باخدا انصار چھیم ٹاٹھ یار
تیٖر مروت کرکھ از خود بقصور

پتہ سمت کرُ صحابوٚ اقتدا
انکہ تلت بہر شہدای اجُدا
کرزہ عزت ہنہ پتہ انصارٚنی
یِمو منزہ کرُو کانژاہ بدی
محرمِ اسرارِ چھیم بیم نیک کار
تام انصارن کرک تاکید تام

منبرس پیٹھ کھت کرک خطبہ ادا
مغفرت منگوک بدرگاہِ صمد
یاد انصارن ہنزی یاری کرو
لس نکوی کرزہ توہ ازبجز دی
نیتھو مےٚ دستگاہ بو اندر امور
با مہاجر کرزہ توہ سوی احترام

روایتِ دیگر

در معارج چھی لکھان نیک پے
جابجا در نالہ و زاری سیٖن
آسن دپان اک اکس کوتاہ زرو
تام فضل و حیدر کرار ژراو
حضرتن دستِ مبارک کر دراز
پانہ پرژھک از زبان درفشان
مرتضاہن عرض کرائے تاجدار
اضطرابن کرمتن دیوانہ وار
اک اکس چھی تم ونان کوتاہ زرو
ہکنہ وتھت کتہ وتھنوک وراکس
تام دریائے کرم در جوش آو
آئے تمی پیٹھ پکان آن پاک شان
یام اندر ژائے کھت پیٹھ منبرس
گوڈہ دپوک خالقس حمد و ثنا
فکر کرتو متہ گژھتو سینہ ریش
سارنی سوی خدا فبرت گژھن

یلہ حضرت زیادہ تر بیمار گے
گرہ کینسی آو نہ صبر و قرار
یمہ رحلت کرزہ اس کتھ درو
حالِ انصاری بگوشِ مصطفیٰ
یعنے توہ مہ تحقیق بیوم ای اہلِ راز
کیا چھ انصاری ونان وارہ ونیوم
تم چھ کران حالہ اکہ نالہ زار
مسجدِ فبران اند اند در طواف
یم کران رحلت تہ پیٹھ اسن کیاہ کرو
مرتضاہن فضلنی تل تحفہ کرت
نرہ زی تعاونت تمن بر دوش دراو
یار سمت آہی ولِ از ہر طرف
درج گنڈت از درِ نورانی سرا
ادہ دپوک بوز توا اے مردمان
رودہ کانہہ پیغمبر در قوم خویش
خالقن اس پیدہ کرمرنہ کتی

ژر پریشان حالِ انصاری سیٖن
گردِ مسجد آس فبران بار بار
پیش سرور حضرتِ عباس آو
وانناوک از رہ صدق و صفا
تھد تلتِ یلہ رود بہتِ پاک شان
ئ ونان آسیو تہ دوبارہ ونیوم
کینسہ درنا چھو نہ صبر و قرار
مژھہ گمژ چھک زن یمت پیٹھ کوقاف
زار از انصار بوزت عار آکس
ہکنہ بر پا ایستادہ ٹھہرت
پانہ پکت ہکنہ شاہِ پاک شان
ورائے در مسجد شہ لا شرف
باکمال اشتیاق و التجا
مینو مرن چھو نہ خوش کیا چھو گمان
منتہ ود تو کیا چھو حالِ ہیت گژھن
ژودکس وزہ بو ادہ ہر نے یتی

یم مہاجر برونٹھ چھوہ آمت یتی
رٹو کرِو بابکد گرد رِ راہِ دین
بیہ دپو مک بے قصور و بے فتور
بنہ کر زاہ غیرِ امر کرد گار
کرِ ہرگاہ آدمی باخلق فریب
کرزہ نیکوئی با انصارہ نی
خاص یم می محرمِ اسرار چھیم
سارنی پٹھ تو ہتہ غمخواری کرِو
وُنہ آسیو یتہ نیے الیقان انوک
پیشکش تھاوِوک خوشی سان پُرتھ برت
آیۂ والکاظمین الغیظ تام
کرزہ تو عزت یمن نیکن مدام
عرض کرِک وِنتہ سانی رہبرو
اس یمن سیتین کرِو کیاہ سلوک
ادہ حوض کوثرس پٹھ زان سبب
یا رسول اللہ چھہوم ون التماس
تورہ دپو ہسں بوزِ درشانِ قریش
یکنے تاریخ رٹن نیکو وتہ
یتھی وصیت یاد تھاوِو تو قریش
آسہِ حاکم نیک تمن خوش سلوک

رٹو یمن ژِرژِر کرِو تم چھہو رتی
سورۂ والعصر پرو نک سر بسر
بستہ چھو با امرِ حق ساری امور
بر قضا غالب گرِ ھاہ زاہ آدمی
سرنگون پاس گرِ ہی تس بایجب
چھیوم قسم تمسند کہ در دستِ اوست
باوفا و واقفِ ہر کار چھیم
فکر کرِ تو بلہ تیو واتو ژِلت
از رہ صدق و صفا ایمان انوک
بد یمو منزہ کرِد کا ثر ہا بدی
بوزہ ناوک با کمال اہتمام
آسہ تیہ اک جماتھاہ یم تیو
تمہِ وِنتہ کیاہ چھو فرمان کیاہ کرو
تورہ دپو مک غیر کین و غیرِ جبر
می لشی واصل گرِ ہو از فضلِ رب
کن نگاہِ لطفِ برجانِ قریش
چھیو خلافت نیک از شانِ قریش
بد یہند یہندن بدن پیر وِ بنن
رٹو کرِو رٹو گرِہ ناوِو توہ قریش
بدآسن لوک حاکم بد نیک

دپوکھ اَے مہاجران پتھین پتین
صبر کو ی تاکید کرِ بک سر بسر
کرِہ ہرگاہ آدمی تعجیل کار
یژِہ ہرگاہ گژھہ ہمتسی برسمی
ادہ فرماوک مہاجر یارِ مے
یجان یمن انصار چھیم نہ ٹاٹھ دوست
یادِ انصارن ہنز ہمی یاری کرِو
یجایہ ستر ہت تھاوِ ہو پانٹھ ولت
میو فنی تہ یا غنی ادہ اڈ کرِت
تس نکوئی کرِزہ تو ہتہ از جِر دی
یس نیو حاکم سپو با تاکید تام
تو ہتہ پٹھ کُن پانسی ترجیح دِتو
آسہ پت یدِ غلبہ کرن تم لوک
رٹزہ محکم عروۃ الوثقی اصبر
تام برونٹھ کُن حضرتِ عباس اس
یک وصیت کن ژِرہ در شانِ قریش
نیک یھند نیک قریشن ، تہ
رنج بد نال بدان کجرو بنن
بلہ نیکو کار آسن نیک لوک
ظلم عمال ہند ستو تنگ ازحد انک

روایت از فضل بن عباس رضی اللہ عنہ

دُچھہ سبر کمُرت چھو کیا تم خاصئے
دج گنڈِ تا برسر چھہ آزارِ حنین

کر روایت فضیل بنِ عباس ؓ
تھف کرِت عباس اکس ازجرہ درای

یلہ ژِرُ بیمار گو سلطانِ دینؐ
استہ استہ مسجدے منز یام ژِلے

منبرس کھت حضرتِ بلالسی
گرندا بازارو کو چو فیر تھی
گرندا حضرتِ بلالن سوکیسو
بروتھی تت گیگ وانن روز تھی
دوره دوره تیه سارن یمهٔ آی
تمنه بین بروٹھ کن یم تیه چھو
نادِ دِت انموبه لوکو بہر این
وقتِ رفتن بایقین نزدیک آم
کینسه اکس ما توہی ایذا دتوم
کینسه اکس عزتس ما مه ناه کرم
کینسه یُدلایم یین کرنم قصاص
درحیاتِ این زمانِ هورن برن
یتھو نه گرهو کانه بو سوس منفعل
ازعداوت صاف چھوم آئینه پاک
توہه منزه چھوم مه سوی اک وستر
بیه فِرِ فِرو نه هو باصد کرم
بیه ونو هک نی یه بروٹھ آسِک ونان
موکه لاوِ وِل مه دار و ترٔ درم
لیکھ هاوم وجه کر چھم هستمتی
توہه نشه آو اشکسته دلا
حضرتِ فضلس دپوکن باصد کرم
اسه ما کوهنه داره کنه هورن برن
چھه فضیحت دنیاچ بالکل سهل
عرضِ خدمت چھوم ونی بوباصفا

پانه فرماوک نکو اعمالسی
لوک از بهر وصیت سر بسر
نادِ دیوان چھو رسولِ بیکسو
لوک بڈ ته مر دوزن از خاص عام
جای چھکنه کته تهاون تمته پائے
گوڈه بر منبر پروک حمدِ خدا
میان وصیت چھو وقتِ اخرین
توہه اندر گذراوم یُت کال
کینسه ملیے وجه زاه بیسه هتوم
کینسه ماکنهه داره سوئے منگن این
از قصاصِ آخرت کرنم خلاص
منز چھن کنهه گرهنه فکرن گرهن
پزِ باپت ماگرهن آزرده دل
چھوم مه گرهن سوی خلاقِ جهان
یس ننپُن حق هت یم لوکن اندر
منبره بن وتھه پرک پیشین نماز
دراو شخصا تام بروٹھکن امتیاز
حضرتن دپوهس توہی آسوس ونان
کس ژه نش هنت تم درم چھم وکمتی
تام کرو حکم مے کن زود زود
چھم ژه دمت دِس ٹکان ترنوی درم
از فضیحت لگنه هرگز ته کھوژن
عقبے اچ نمبر چھه بدهشن ناره چھل
ترن درمن نفس بچ چھوم فرمتوی

گرهه بلالو در مدینه نیر تھی
خاص و عام آنوک مے بروٹھکن زود زود
بیدرنگی آئے مردم بوز تھی
آبه مسجد برنه ساری زاز دمام
حضرتن فرماو یارن او سعوا
اده کرو ک پانه لوکن کن ندا
ہئ وتن چھوم واره بوزو خاص و عام
کینسه اکس ما مه کرنُت چھو ملال
کینسه اکس ما مه زاه دِل فٹرم
مالِ خود زانت زمال مس نین
کانهه اگر دارم مه کنهه ادا کرن
لگنه تیکیس فضیحتسی کھوژن
سینته کرنم خالقن ازکینه پاک
پاک آسن گرهه از هراین و آن
ظاهر اُونه گوه توہه تا شیر کم
منبرس کھت بیه باصد امتیاز
عرض کرنی اے رسولِ محترم
کر قسم آنن وپے بو بر زبان
عرض کرن دوہه اکی سا یلا
دِس تره دِرم دره رب آلود و
اده دپو یک اہلِ دین کوشش کرن
لوکنی اندر گرهم ما عیب نن
تام شخصا وکھود پُن یا مصطفےٰ
درغنیمت چھوم خیانت کرمتوی

حضرتن دپوہس چنین کردی چرا
تابری الذمہ گردا این جوان
بدصفت کاسس خدا از فضل خاص
بدصفت جوارہ مہ جہیم دل چہیم ملول
حضرتن تل در زمان رتہ دُعا
تیتھؤ زلس ایز کونہ نندری ہند قصور
کار ناشایستہ چھوس بالکل گران
گژھو مہ ایمان باسلامت آسنو
حضرتن دپنس چھ رسوائی تیچ
بنیہ آسن اولین و آخرین

تورہ دپن ہیوم حاجت سرورا
بیہ دپونک کینسہ بدُ چھو بد صفت
گژھہ در دنیا و عقبیٰ سوی خلاص
ایزس عادت گمت چھوم اک مدام
یا الٰہی راستی کرتس عطا
بیاک شخصا آو چھوم بڈ عادتا
منگ خدا یس ای شہ پیغمبران
نام فارو فنن دپس اے بد ہنر
سہل و آسان بدُ چھ سوی تیچ
منگو دُعا نبین الٰہی از کرم

حضرتِ فضلس دپوک ہس دزن زمان
زن کرت ہا و دُعا بو کرہ تت
ونتھ اکھا تھد عرض کرن یا رسول
بیہ نندر چھم یوان صبح و شام
خوابِ غفلت یار باکرتس ژہ دور
چھوس منافق بیہ ایز یار وی تھاہ
یم زہ بد عادت گژھوم مہ کانسوی
کرتھ ژر رسوا ژہ اس لوکن اندر
تتہ رسوائی چھ از حد بدترین
نور ایمان دِس کرن ژر محترم

از نفاق و کذب فرزن یا الٰہ متقی صاف کرزن یا الٰہ

روایتِ دیگر

این روایت بشنو اے یار عزیز
آسس یوان پیشِ حضرت بانیاز
آسس نیران مسجدی منز ژر پتہ
ترن دوہن ادہ ہکنہ ہرت تھاو یاد
اوے بو وقتِ خفتن باکمال
یار در مسجد چھ پران بانیاز
نام فریاو کی بلالس اے ہمام
سوی زبن پکس چھوا امام اہلِ راز
در مقام خاص تو اے نازنین
گریہ کرس غلبہ تی گر گژھ جانان
بیہ دپونک حضرتن برخاص و عام

در معارج چھی لکھان اہلِ تمیز
یا نبی تو لطف و کرامت کرِو
گرہ اُزان آسس نماز پرِت
نتہ بوزو بیاک وابن یہ واژ
وات بر دروازہ حجرہ بلال رضہ
آسو تتن شور رلمت زور ہسان
دپ صدیق اکبرس پنو امام
عایشہ صدیقینی دپو یا رسول
کتہ درِت ہکہ ہرگز دلخزین
یدُ دپو عمرِ خطابس سوی پرے
حضرت صدیق اکبر چھو امام

حضرت بلال بر وقت نماز
وقتِ نماز واتو امامت کرو
بلہ بیماری ستھاہ کر اشتداد
اتھ گبگ سر سر شدہ جماز
عرض کرن یا رسول اللہ نماز
ہکنہ و تھوت آسس گمت ناتوان
لوک ہرت ادا کرن خفتن نماز
یا بیہ یونوی ہکنہ دِل تس چھوم ملول
یام قراءت ہیہ پرن نا گہان
لوک ہرت خفتن امامت سوی گر
عایشس دپو بیہ ہرگز کر درِن

اشک ہیکھ تہ قراءت کرتھ کن
عائشس دپوس پیچھ کوشش کرِ ژہ اَتھ
یہ نزرہ جائے بیاکھ کانہہ کرتم تہ زہن
مکنہِ وُن کانہہ اَتھ اندر کرتھ کلام
نالہ دیوان مسجد اندر سوز ادٔ
ناٹھہ پوی کونہ گیوس اَڈ ونے
پیٹہ ہم نہ کر پوٹھ ہم وا حسرتا
سینہ بریان گوم وچھتھ جانگداز
حضرت صدیق اکبر چھو امام
حضرت صدیق اکبرؓ نا مدار
یام ڈیوٹھن خالی از خیر البشر
اہلِ مسجد آس یم تم بیقرار
گوکنن آنحضرتن کرِ یک سو شور
فاطمن دپو جان من بادت نثار
یم گمت ساری ملول دلحزین
تکیہ کرِتھ تمی ہیٹ زود تر
ادہ دپو مکہ ای گروہ دلنواز
گژھ بوتوہ چھوہ حوالہ خالقس
وھو نعم الناصر و نعم المحفیظ

حضرتو دپو عائشہ خاموش کر
آسونی سوز دی برائے مصلحت
حضرتن دیے یام فرِ فرِ ونو مہ ائی
بار ضا ساری کرن تس ون امام
وائے افسوس ما جہ کوہ زایوس بو
بازولہ کونہ میوس بوتیے
بوز تو یارو نبیؐ مختار رسول
مکنہ نیرتھ بو راز بہر نماز
تس دپو زین پیس امامت سو کری
برا مامت وچھتھ سپین یا ست نبار
زور گرین سخت لوک از فراق
گے سرا سر ودنہ لگ تم زار زار
تام دپوکھ فاطمو وتم خبر!
یار در مسجد چھتم گریان بزار
حضرت عباسؓ بیہ شبیر خدا
درائے در مسجد رسول نامورؐ
وقت رفتن آدمی بالکل قرین
صبر کرو حمد پرِو مالکس
برِ شما بادئے گروہ مومنان

درخل چانوی کرِ چھو پیر گرزات اندر
رای گیم کرِ صحابہ خوش گرژھن
تام زانو ہم کت تہ محکم ون گمی
امر بوزت حضرتِ بلال آؤ!
کمہِ خاطرہ دنیاہس آیوس بو
وچھہ ہا نہ بوزت غم وا حسرتا
زیادہ از بیمار چھو سالار رسول
یا امیر المومنین فرمان آم
ونکنس یم لوک ہرت خفتن پرن
منبرس کئن تام پیٹس اکھ نظر
گیہ بے خود بیہ پھر زا اشتیاق
شور زرِ و تھوتو فراقن سخت زور
شور و غوغا کیا چھو قسمت سخت زز
در فراقت یا شفیع المذنبینؐ
انہ نادکھ دنوئے سر دِ خدای
لوک ہرت آداکرِکھ خفتن نماز
میشوم واصل برب العالمین
سوی خلیفہ میون چھو ناصر حفیظ
ترس و پرہیز از خداوند جہان

در عبادت بیھنہ زاہ سستی کرو	بجان و دل در راہ حق چستی کرو

روایتِ از حضرتِ معاذ ابنِ جبل رضی اللہ عنہ

چھوی بہ در قصہ معاذ ابنِ جبل
خیر و نیکی واتنادِ و بازنان
زندگانی ازِ زمین ستی کرو
در قیامت تس چھوی گژھن فدا

وُچھہ زہ پانہ پرِ عبادت بی خلل
ہم زنانہ چھوا مانات خدا
نے گنہ زاہ لا ایر گنہ غم برو
بیہ منڈن تہ یتیمن نو کرو

بیہ دپو یکہ ای گروہ مومنان
ہم حلال از عز کلماتِ خدا
بیکہ بیہ میس لا بیہ باژن از عناد
دل شکستن یمین ہنز بد برو

محسنینن بڈ خدا چھو دوستدار
تھر ولو وارہ تمن ہنز بڈ برو
اینہ ہمکن زاہ تہ دیز کنہ کرن
نیک و بد پر مایہ تہ گم پا ینی
در حقِ ہمسایہ جبریلن امام
بیٔہ با ہمسایہ وارث کرنہ
پانژہ وقتہ کر زہ آدائے نمان
حصہ تم اسلام دنیوک راورأو
مالدار آسیو تہ ژر پر وا برو
ہم بمالِ وسم باہل وہم عیال
زادِ راہ زٔ آسہ چھو عفو خدا
نیت گرس اتزہ نوی شیطانس حرام
وُن قسم چھو از خدائے دو جہان
برو نھۂ بین کرنم درین مجلس قصاص
دراو شخصاہ آو پیشن آنجناب
مُول ہوچی میون یو ینے ژی فدا
جنگِ بدرہ دوہہ توہی ای نامدار
پشتس مے ژنڈ کڈِ و خونیز نز تر
حضر تو دپوائے بلالِ خوشنفس
از قصاعن آخرت گژھہ بو خلاص
چانو قصاص وُنِ آسی کرزاہ زرو
بوزہ کُس فریاد تہ زاری اسی
زِ دہ ہانہ روزہ ہا زین غم خلاص
برہ کُس حلقس کُرن و لولِ صدا

متصدّق یم تمن آمرزگار
یئی و لو پاس بیہ کھیو تہ چیو!
کھوژرہ زہ تکلیفس تنقیس چھو نامرن
بُڈ توہی ظلم سو ہمسایہ کری
تیوت ہی گرُنم دوہے تاکید تام
بیہ کھوژرو حالقس تقوی کرو
یا امام دِ با جماعت بانیاز
روزہ تھاوِو ماہ رمضانس اندر
مالسی پننس زکوٰت آدا کرو
خیر و برکت ژور کرِو ایزد تعال
روز و شب کر زو تلاوت با قرآن
پرہ ناو یوک شُر پننن قرآن تمام
کینسہ ماکنہہ دارہ مو کرتو بیان
پیش خالق بیتھنہ در روزِ جزا
تس ناوس عکاشہؓ از جملہ صحاب
پانہ زٔ فرمادہ ما یئی شاہِ دینؐ
بلہ غضبان او نشتی آسو سوار
یا بعمداً یا کہ سپدو توہہ سہو
منگ کھژرت سوی قمیچہ بی بی فاطمس
دراو برسر اتھہ دت حضرت بلالؓ
ژی تیہ وُن پانیؐ اس کیاہ کرو
وای کت کتو باجہ نشہ زاس بو
وُچھہ ہانہ چان رحلت تہ قصاص
فاطمنؓ اندرہ ندا کر کیستی

توہ غلامن تہ کنیزن رٹو کرِو
تی تمن لاگیو تہ تی کھن چین دیو
بیہ کرو ر توہ نیکوئی ہمسایی
یورہ کر زس رنگہ رنگہ دلبری
بوز تھن مے آو گمان کرنہ
بیھنہ سہ نارہ دزِو پروا برو
یم نمازی ترن دوہن با تقصد کراو
روزہ از نارِ جہنم چھو سپر
حج بیت اللہ کرِو با زادِ راہ
بیت گرس قرآن بیی پر نہ امام
وسعتِ و برکت کرو حق پیکران
رحمتس توہہ لور روزِ و والسلام
کینسہ ہرگاہ لایموز عام و خاص
آسہِ مے پٹ کانہہ شکایت با نسرا
عرض کرن چھوک ژہ محبوبِ خدا
یمہ ہانہ برنٹھ کُن از بہر این
دُو یہ تھجی قمیچہ آسو تیز تر
بدلہ شوبم و نو گر دھی از حق محو
چھُم عکاشس مے برابر دنو قصاص
نالہ دیون وا نبیا اینچہ حال
کرِی کُس یاری تہ غمخواری اسی
کمہ خاطرہ دِ بنا اس پٹ آمن بو
آدہ بی بی فاطمس کُن غمزدا
بردرم استادہ بہرِ جیستی

کربلائن کریکھ یا حضرت تنول
دِم اَنِتِ جلدی گرہٕ سٕنؠ لو ہت منگان
عرض کرن ای بتولِ ذوالخواص
تو پشیمان بیان چھی تنٕ ای بلال
تتہ سپتن یم چھ اندر ضعف حال
خون دِل ہاران امس دون دِین
آنجنابنؓ قمچہ رٹو در دست خویش
تام تھؤد وتہ چارِ یار با صفا
حضرتن دپونک بہو یار وتہ چھ
اینچہ حال و اینچہ نال و اینچہ کار
وتہ علی مرتضاؓ دوبارہ تھؤد
مفخر کونین رسول اللہ ہوی
چھوی امانندارِ وحیِ آسمان
بوی مین بدلہ چھوسی کرمی قصاص
حضرتو دپو ہسن ژٕ بہہ بر جائے خود
اَسہ دونون لابنک ژی کرِ تلاش
حضرتو دپو نوز عینو انتمُا
بتھو مہ چھوی ژی لابرت تھومہ ژٕ للہ
نوتہ تراو سینہ تہ شانہ نوی
سینہ پھٕرو دِ عریان تا شکم
مہر نبوت دراو تن شانن اندر
عرقہ نشی مشکنی فوار درائے
کتش گڈت نرن عکاشہ وتھو بفور
نالہ متسی شاہ رٹن چارہ تھی

جنگِ بدرک قمچہ لیس بو یا رسولؐ
فاطمن دپو تنت بلالو کیاہ کرن
از نبیؐ منگان چھ عکاشہ قصاص
دپ تمن دینس اسی دون کرِ قصاص
زندہ یم ژالت مکن تہ چھوی وبال
والدن دپنو دپو عکاشسیؓ
رٹ عکاشو قمچہ سوی چھو بکی پیش
یا عکاشہ یُدکرک خواہی قصاص
بارک اللہ فیکم اکل الدھر
بانہ تھؤد وتھؤت سیدِ ذوالاختصاصؐ
ائے عکاشہ مصطفےؐ اچھو بنا ژہ وِدِ
ژٕ ائے امام المتقین چھو بنا وُدی
ابرہ ژٕ رٹ اسی چھو سرِ سایبان
اکہ ضربچہ جابہ می اکی سأس لای
بارک اللہ فیک ای شبیر صمد
اَسہ دون لاین چھومنی لا بنوی
کِنہ مہ دپو بارک اللہ فیکما
عرض کرن ائے رسولِ محتشمؐ
گژھہ برابر بدل میونوی ہنوی
پک عکاشو زود ترکرون قصاص
عرق وسان سارٕنی تنن اندر
مہر نبوت وچھک شانن اندر
نلو وچھن یار وگریہ سخت شور
مہر نبوتس تہ سینس بوسہ ہا

سوی منگان چھو بادشاہ لامکان
کوہ بابت سوی منگوی پیغمبرؐ
فاطمہ ژیُح وونہ بلہ لوزن جانہ بیلی
آنجنابنؓ کرا زین دعوای خلاص
قمچہ سوی دتوہس گڈت ائی ہی سپن
لائے اسی ترا و خیر الناسسیؐ
رٹو عکاشن قمچہ یا امام ائے مصطفےٰؐ
کر اسی ژوان مصطفےؐ اتراون خلاص
بیٹھ پیغمبرؐ ترِ دنوی گریان نزار
پک عکاشو بر ونتھ کن کرِ قصاص
ائے عکاشہ چھوی رسول اللہ ہیوے
بد شفیع المذنبین چھو بنا وُدی
بدکرن خواہی مین ژی چھوی قصاص
یم چھو ژٕ بیمار کرِ ترس خدائے
تام وتھ حسنین دپو ہس ای عکاش
اس جگر گوشہ ژٕ چھس چھو بنا ونو
تام دپو ہس بر ونتھ پک مہر دِتھ ندائے
نتھہ ننوی آسو مہ تھر تہ شکم
حضرتو ننو تراوہ تا پشت ہم
از قصاصِ آخرت گژھہ بو خلاص
مہرہ نشی لمعۂ انوار درائے
پُر منور عنبر و خوشبوی تر
وات نکھہ تل قمچہ دتن دار تھی
دِتہ دِپن بجان میونوی ژی فدا

جان وندان سینہٕ بے کینسی
از دو عالم خالقس ژٕری چھوک مُدا
تس مہ بخشن ذاتِ باری زاہ گنٕا
ییہ یانہ جبنمک مشک ییس کھسہ در مشام
کر توٕے مہ جبلہٕ اے محبوبِ حق
کر قصاص یدوٕ کرن چھوی بے ریا
حضرتن دپونس بخشنے بڈ خداے
می بری کرمک بخشنے ذوالجلال
میٹھ دنہ می پانہ شکمِ پاکسی
از خدا بونیے درود وہم سلام
آسن وٕدان یار ساری ہنو ہنوی
خالقن بخشوی زغم آزاد گژھ
روٕی نور فرکھ ادہ یارن کنوی
مغفرت سپنو ربّ العالمین
وٕنکھ تمامی یار عکاشس کنوی
مرحبا چھی خالقن جنّت دِتوی

چشمہ وٕندان نورہ کسن جبنیسی
راہ مہ روزن سوی زعام خاص
ییُس ژٕہ نسبت ییژھ تیتھو فعل تباہ
تس بفضلِ لطفِ خود ربِّ انام
حمد ذا تس وٕنُن ازلم از سینہ دق
نورہ دیٕن بخش حضرتا می قصاص
متہ بخشمے ژٕی خصوصیت نہ وبال
عرض کرن یا نبیؐ حاصل مرام
بوسہ دِتہ می مہرِ شرفنا کسی
آسو عکاشہ وٕدان گریہ کران
خون ہاران کلہ نراوت ہنو کنوی
ذاتِ باری گوی مہربان لاکلام
ییٔ دپوک سارن وفادارن کنوی
ییژھ ییُس چھہ مین بوکا نہ زالِ جہان
از محبت وٕچھنہ لگ تس ہنو ہنوی
نعمتِ رضوان دِتوی حضرتِ حقن

خون ہاران جانِ من ہا دِت فدا
ییُس کری ژٕی شاہ کونینس قصاص
بوز مرتُت آسم دپو توہہ از انام
نارِ دوزخ سر ییس تس ہیٹ حرام
حضر تو دپوہس مہ گرتھنہ ژٕہ جبا
دِوہ کرم از جہنم خوٗ خلاص
در قیامت روٗدنہ ون کنہہ بنائے
بوی پجانوی گژھہ مہ واتن در مشام
شکر للہ سپو نہ مے حاصل مرام
اشہ کنہ خون دِل آسوی ہران
حضر تو دپوہس عکاشو شاد گژھ
نارِ دوزخ گوژہ ییٹ قطعاً حرام
کلہ تو لیو تھد مہ سپنو ژٕرغمین
سوٗی وٕچھن سوئی عکاشہ پاک شان
بوسہ کرہس ساردی تُھد وٕنتھ دتھی
درجہٕ اعلے دِتوی حضرتِ حقن

گوٕ عکاشہ خوشس زفرطِ انبساط
رٕت دِین اشعار باسوز ونشاط

خوشنودی در تعریفِ رسولِ اکرم صلی اللہ علیہ وسلم

...بے شہٕ دِنیا و دین قربان لگے
چھوک ژٕہ ختم المرسلین قربان لگے
...ی سلیمان و سکندر زیر در
...عد نہ بڈ اسلام دین قربان لگے
...م امت کوت کھیوتم دیبسدم

وے مہرِ برجِ یقین قربان لگے
روٕی انور چانو چھم شمس الضحیٰ
خون فبضک ییژہ چھین قربان لگے
آسہ ہیو دربان ستھاہ ارمان گران
چھوک شفیع المذنبین قربان لگے

انبیاء کن مرسلن سردار ژٕی
خوٗی خوشتر انگبین قربان لگے
مشرق و مغرب کرت روشن بکام
قیصر و فغفور چین قربان لگے
رحمۃ للعالمین قربان لگے

می کرم دعواے فصاحت رُتھم
جاد ترِ اوت برزمین قربان لگے
منع کرتھک از زبان دُرفشان
کینسہ ہندوی تُرکتہ کین قربان لگے
خوشنجر ونھم زبر دِل گوم خوش
مع الٓل جمعین قربان لگے

پانہ جسم نازنین قربان لگے
یار ساری آئے ونھن ہرطرف
کنھہ یہ وینوس بہار این قربان لگے
ہمتین چانیس فدا جان وجگر
خوش تُہ رب العالمین قربان لگے
کل یومِ لیلۃِ متتابعًا

عرض کرم یام عریان بوسہ نام
نارضا وخشمگین قربان لگے
سینہ وندے نام پاکس کونہ چھوے
از خدا صد آفرین قربان لگے
صلوٰۃ اللہ علیک یا الٓ واٰم
کل وقتِ کل حین قربان لگے

علیس کُن اک نظر کراز کرم — چھُوی پریشان وغمین قربان لگے
موکلہ یا و باہت عکاشہ زین کلام — ژائے دز حجرہ رسولِ نبکناسم

روایتِ دیگر از معارج

این روایت باز بشنو ایجوان
تابدرِ حجرہ کرکھ پاک شائے
پردہ حجرک تُل جنابن سر بسر
کر تبسم حضرتن کیاہ دِلنواز
کہ نماز آلو ابجماعت کنند
تمہ سبتین باونس ول پت منبر

تمہ ژندر وارہ شاہ دو جہان
آس پران بوبکر صبحچ نماز
مسجدے اندر صفن تراون نظر
گو امیر المومنین واقف از ان
در درون آیند وامامت کنند
تمہ دوہہ کر سفر آنسر ورن

دنوز نن پٹھ تکیہ کرنت وتھہ بیانے
مسجدے اندر ہتین لوک با نیاز
خوش سپین استادہ ڈیٹھک در نماز
رائے گیس آسے ما از بہر آن
پت ہتن بیزن نبین غیر دیر
زین جہانِ بیوفادین پردرن

روایتِ دیگر

این روایت باز بشنو با رضا
ساردی پوہس ونو حضرت خبر
تورہ دپوہک خالقس حمد و ثنا
اتھہ رٹتِ بیون دپونس اے ولی
از کہ پتہ تریہ دوہہ مصطفےٰ
مرنکوی درروے کرنتوچھ چار بن

دراو شیر حق علی مرتضےٰ
کتھہ پاٹھن از چھہ شاہ دو جہان
بر ونیٹھی خوتہ وارہ از ظاہر ہنا
استہ استہ باونس در زیر گوش
کرہ رحلت زین جہان بیوفا
سُوی نشانہ در جبینِ شاہ دین

از حضور مصطفےٰ یارن اندر
شافع وغمخوار جملہ مومنان
حضرت عباس نی شاہ علی
کت ونے بنہ بیاک بوزی کر زہ ہوش
لیس نشان اولادِ عبد المطلبن
ازو چھوم می چھیس گمنت از آخرین

پک دوشنبے پیش رسول اللہ گرہو
بڈ بیین دن تو تہ کرواک کنفاہ
نورہ دپنس چھوم قسم از ذوالجلال

از خلافت اس ثمن دونوے پرزہو
عرض خدمت اس کرو دونوی حرمت
زاہنہ کرنہ حضرتس بو تیھو سوال

اسہ ہرگاہ دِن تہ گو بتہ سیٹھا
سان ثقاو تس سفارس کنہہ گرت
کیاہ چھو دنیا بومنگک دنیا گرہت

روایتِ دیگر از علی مرتضٰے کرم اللہ تعالیٰ وجہہ

این روایت بشنو از گوشِ رضا
لگ وصیتہ کرنہ تم از ہر مراد
تور دپوہم دِل ازین دنیاے دون
تام گے بیدار کرک یئی بیان
تام دپوہم بروںٹھ پک شیرِ جبّار
متغیر گوگ رنگ چھکے اندر
فاطمن کر تام روئیس کن نظر
لاینہ آبائی از بے طاقتی
بابہ دُن کُس ناز برداری کرم
بادہ کس سر راوہ بیس تی ہیو پدر
وائے چشم دیدہ رخسار چان
مژرک چشمہ تیھے کن روزتھی
گیہ حضرت فاطمہ نزدیک پیش
درفراقم صبر بخشس اے خدا
دور کنہہ ون چھو بہ ای نور البصر
گفت او را حضرتِ حیدر کرار
حضرتن فرماوس ای شیر نر
ربہ ناتسر زہہٹ نا جوش جگر

چھوی یہ فرمان علی مرتضٰے
عرض کر مکہ تم وصیتہ یار رسول
چھوم تنگ آمرت سیٹھا اید وفنون
یا اخی جبرئیل با صدق و صفا
سرِ مبارک ستے رٹک اندر کنار
لگو عرق وسنے جبینس بار بار
رنگ رخسارس چھُن نوع دگر
حسنینن تحفہ دُزن باہر دو دست
دُن اماہن کس خریداری کرم
ولئے این گوشم مُدر گفتار چان
کتہ ڈیشن کرم خوش رفتار چان
تام دپوہس بروںٹھ کُن پک فاطمو
تھاوُہس بر سینہ دستِ پاک خوش
چھے بشارت فاطمو ہئی یاد تھاو
در کشاکش مرگ چھوی جان پدر
ژہو یہ کرائے فاطمہ گریہ مہ کر
منہ کر تس ہارتن اشوب پدر
بیہ وچک چشمہ زن بیہوش گے

یلہ گر بیمارہ ژُر ژُر استنداد
چون وداعی میکنی دِل گوم ملول
ڈک دتوک چشمہ وچک اندر زمان
پتہ ولول کرنہ تت وعدس وفا
رنگِ رخسارِ مبارک سر بسر
سو بسو لگو ڈلنی دُر دانہ وار
نُھد و نھوت گیہ تام از بے فرصتی
گریہ تہ زاری کران ژُر دل شکست
وای بر حالِ من اشکستہ پر
کتہ بوزن نرم خوش اظہار چان
فاطمن ہم نالہ شیون بوز تھی
صبر کر تیو تان ہکس ژی فاطمو
بہر زہر از آنجناب ہنگو دعا
سارنی بروںٹھ یک مہ نشح دلشاد تھاو
فاطمن ہتو بیہ وُدُن زار زار
چانہ گریہ یم چھ گڑہان تنگ تر
یا علی چھم فاطمہ گوشہ جگر
از تکلم ساکت وخاموش گے

فاطمن نامرت اماہن دُون دنوی
گونہ ٹہ باپس بوان چھو بروںٹھ گنوی

وقت آخر از کمالِ مکرمت
آیے صاحبزادہ پیش آنجنابؐ
چانِ رحلت یا نبیؐ کوتاہ زرو
یا نبی پادن وندی بو نورِ عین

دیوہ کرنو از ترحم مرحمت
نالہ دیوان آس دپان شہ حسنؓ
در فراقت صبر آس کو تاہ کرو
چشمہ موژرت وارہ کرتم اک نظر

دیدہ گریان سینہ بریان دل کباب
یا رسول اللہ وندے بو جان وتن
حالہ اکہ نالہ دیوان شہ حسینؓ
فولہ ہم دِل بلہ ہم زخم جگر

ازلبِ شکر فشان کرتم کنتھاہ
بوز ہم جان روزہ ہم بڈ فرتھاہ

یارسول اللہ ضحی روئیس لگے
پارات چانس غسل خوئیس لگے
روی انور موئی عنبر خوشبوئن
پارتن کوئی نیکوئیس لگے

پارات والیل کس موئیس لگے
اک کتھاہ کرتم ستھاہ دوعالمن
پارات گل آبکس بوئیس لگے
مشرق و مغرب کرت روشن دین

چشم با دامن لگے کرتم نظر
پارات چانس شکر گوئیس لگے
یمہ کوچہ آسو ہم نیران بناز
پارات رائی خدا جوئیس لگے

قلبِ پاکس انتوک غم چھوی لبت
پارات بو خوی خوشخوئیس لگے

بو نہ ہیو نوی بوی بامادر پدر
یتیمن ون کس نگہبانی کری
آس دیوان نالہ دیوان در فراق
دیدہ گریان تِر پریشان از کباب
وا انبیا زِئی ہتیہ اس کیاہ کرو
بے حس و بے پر گئی غمگین امت
یا علی در باز تھاوِ وآو دِق
زالہِ ناشر بلہ نا زخم جگر
زائی اشرفِ مہاجر بنو بنوی
صبر کرو سوی حی لایموت
امتن ید سارنی انزو پتہ
از خیانت کرزہ تقوی برزہ غم
یو تھنہ غفلت بیہ اندر شرعِ دین
دا تنا دِنگ امرتہ احکام چیون

بیکس و بے سر سپین اشکستہ پر
آس ازواجِ مطہر سر بسر
سینہ بریان دِل پریشان چاک چاک
یام بوزک گریہ زاری از درون
کس ون غمخواری کری کوتاہ زرو
کُس کری تیمار ون یارن ہندے
اس کرو دیدار آن محبوبِ حق
نالہ بوزِت امر کر آنسہ وزنن
آئے انصارِ اکابر بنو بنوی
برگزیدہ زبدہ امت تو ہی
جنتن توہ برونہ اژو باحرمتہ
کرزہ احکامن اندر ژُر اہتمام
یو تھنہ زخنہ بیہ اندر ورعِ دین
مرتضائن دپو کرک تیوی کلام

کس ون یتیمن ون مہربانی کری
بر سرِ بالین سرور دیدہ تر
اک جماعتہ آس بر در از صحاب
آشہ کنی ہارِنے لگ جوی خون
بیکس و بے سر گئی مسکین امت
کس بیئی ون عار بیکارن ہندے
روئی پاکس کن کرو اس اک نظر
موژرہ رو بریم اژن درشن کرن
حضرتن کرنک وصیت در سکوت
پیشِ حق چھو خاص باحرمت توہی
بر امانت سو زیو ثابت قدم
برزہ پرواز انزِن قرآن امام
تام دپوک یا اکہ پیغام چیون
چشمہ وِچک بیہ گی بیہوش تام

مہ جبینس عرقنی د توبہ زوُر
توہ وٕنھو بنبرو وہ با جلدی بنبر
یا رسوُل اللہ نصیحت می کرُم
چھوی ژہ قرآن سر بسر پانس نشہ
برزہ پرواکنج خانہ کرزہ جائے
وُد نہایت روز روزی عائشن
امِ سلمیٰؓ عرض کرای خاصِ رب
کمہ خیطرہ یوت اشو چشمن ہران
اُمتی میانی مہ پتہ کیاہ کرن
عرض کرنک بابہ چھوم می اکی سوال
تورہ دپوہس جنتس منز گارزم
از خداوندِ زمین و آسمان
تورہ دپوہس اَدہ برکوثر یزم
رحمتِ حق آسہ چھاوان امتس
تورہ دپوہس آسہ برمیزان اَدہ
گبوگرُم حسنا تہائی امتی
تورہ دپوہس اَدہ بی بی فاطموؓ
امتس تتِ آسہ دیوان پانہ تار
بیہ نامت چشمِ مبارک وٹکہ
بیاک روایت یہ یوزای تیز بین
ترِن دوہن برونھہ از وفاتِ آنجنابﷺ
از جنابِ کبریائی حکم آؤ
گوڈہ حالچ چان چھس ساری خبر
تبہ سنتس چھانتھے کن حکمی
قطرہ لگ وس پنی بیہ اوُزبور
درائے بنبرتم و دان بااتہال
وَن تیم کیشراہ وصیت مے کرم
استقامت کرزہ ژی برپائی صبر
تی چھو در قرآن فرماوان خدائے
آز و فور گریہ زارِ عائشہؓ
توہ زحق مغفور چھوات کیاہ سبب
حضرتنؐ فیرت دپوس تامتہ جواب
خاصہ مینہ مے سرن ناوہ پرن
روزِ محشر وُنتہ بو گارت کتے
درِ بوئے حمد تتِ می ژہارزم
عرض کرُنے نتہ نے زن آسہم
تتِ بوآسے فاطمو تتِ ون دزِم
عرض کرُن نتہ نے آہم اسکھے
برشفاعت آستین تتِ تھدلدہ
عرض کرُن نتہ نے ڈلیشت کونی
برکنارِ نارِ دوزخ آسہ بو
فاطمہ گیہ بے نہایت شادمان
ڈکہ پچھ بیہ عرق دُردانہ فٹک
چھوی لکھان آندر سیر ملا معینؒ
آو جبرئیل امینؑ لُے کامیاب
وس نبیس دپ گرہت میانی سلام
لیک مے دُنیم پرزہس گرژہ زودتر
حضرتنؐ دُپوس تہ چھس پانس خبر
می اشارہ کرُ صحابنؓ زودتم
آیہ حضرتِ عائشہ کرنک سوال
حضرتنؐ فیرت دپوس ای عائشہؓ
رٹزہ محکم عروۃ الوثقای صبر
یم وصیتھ بوزِ بوزی عائشن
حضرتنؐ اشو دارِ وٕنھو چشمو نشہ
کوٚہ باپت یوت چھوہ گریہ کران
بہرامت چھوم یہ سارُوی اضطراب
تام بی بی فاطمنؓ برحسبِ حال
بنیک تہ بد سو نبرت آسن سیتے
امتس تت مغفرت آسی منگان
کمہ بجائے غمِ فرقت کاسہم
آبِ کوثر آسہ بچاوان امتس
اَدہ کت کُنُ لارہ کُن دارُم کتھے
آسہِ منگان ذاتِ پاکس بو تتی
اَدہ کت بجائے تمے بو وِن دنی
پتو فرانی آسہ ازامت بو نار
حمد دین سوئی خلاقِ جہان

روایتِ دیگر

عرض کرُن ائے رسُولِ نیکنام
میانہِ طرفہ حالِ پرژھہ بس لا کلام
کلہ دادِس کنہہ گرہن چھسنا کھی
لیک بہ وے داد چھوم می سنختر

سوی خبر ہرت تام گو روح الامینؑ
یا نبیؐ بیمار ہندوی حال باؤ
ترن دوہن جبرئیل از درگاہِ حق
اَدہ گو مامور حضرتِ عزرئیل
آوہ عزرائیلؑ باصد احتشام
پرت اکس چھی ترت تابع یک ہیک
دات بردر رود کران انتظار
عرض کرن پیشِ ختم المرسلینؐ
بر درِ حجرہ چھو استادہ بجان
سوزِ ہرت پانہ بخدمت مالکن
کینسہ اکس زاہ نہ کرزین پسَر ٹھی
اَژہ اَندر کرہ کارِ خود روان
یارسول اللہ کرے بو جانفدا
باتضرع وزارو تعظیم و ادب
بُڈ دی اقرار کرز س قبضِ روح
یعنی ہرگو نہ بحکمش تن دِزہ
حضرتنؐ کر جبرئیلس کُن نظر
حق تعالیٰ چھوی ژہ مشتاقِ لقا
جبرئیلنؑ تام کرنک الوداع
تاجدار و مفخر ارض و فلک
الوداع اے غمگسارِ عاصیان
آسو تیوی میون وسُن برزمین
چانہ گرھنہ وُنِ بو وحی آسمان
زخمِ فرقت بردلم مے ماندہ آہ

درحضورِ خاص ربُّ العالمین
ذاتِ پاکن بیہ سوزس یا نبیؐ
آسو یوان بہر پرسش پے بہ پے
از حضورِ خاص آن ربُّ الجلیل
بیاک ملک ہرت تس اسماعیل نام
نتہ لکھمت تس چھہ تابع پور لچھ
از عبادت ڈینہ بو نہ ہو کہ جار
یا نبیؐ یادن کری بو جان فدا
بہرِ در آمد چھو اجازت منگان
کینسہ پانہ چھو نہ امرت کیا مجال
کر اجازت کینسہ منگی تہ یژھی
اِذن بوزِت ژاو ملک الموت یام
آم از درگاہِ حق لطفک ندا
عرض کرزک سی دپی تی سر بسر
باہزاران انبساط با فتوح
چھو وُسن تورے استادہ اندر انتظار
یعنی ون کیا مصلحت ای ناہور
حضرتنؐ کرنس اشارہ ای ملک
الوداع ای شاہِ عالم الوداع
الوداع ای شافعِ یوم التنادؐ
مشفق و ماوی دلِ اشکستگان
میون وسُن آسو توہی نشن دوام
وسُن کسن نش ہیتے بو اے شاہِ جہان
سئی ونتِ پس دراو جبرئیل امینؑ

شب سپُن آدانہ پگاہ بیہ آو
گرٹھ خبر آن از رسول عربیؐ

روایتِ دیگر

تس چھہ سننٹ ساس تابع از ملک
پرت اکس لچھ لچھ چھہ تابع نور تچھ
یام از پرسش سپن فارغ امینؑ
ملک الموت آو از امرِ خدا
از پئے تعظیمِ روحت خالقن
کینسہ اجازت چھنہ منکمت تا محال
تورہ دپو ہس دس اجازت در زمان
گل زہ گنڈِت حضرتس تم کر سلام
وسُن اژہ اندر خدمت شاہِ عربؐ
پال حکمِ سرورِ جن و بشرؐ
بڈ منع کرنے پتو فیرت بیزِہ
ییئ ژہ دیہم کرہ تی انجامِ کار
جبرئیلنؑ عرض کرائے باتفا
کریہ فرمانِ خدا چھوی برتھہ فلک
اے مطاعِ جن و انسان و ملک
الوداع اے قبلۂ اہلِ وداد
الوداع اے رحمۃ للعالمینؐ
وحی ہرت آسو س یوان ہر صبح و شام
الوداع اے مہبطِ وحی آکہ
السلام علیک ای سلطانِ دین

روایتِ دیگر

اِبن روایت بازٕ بُشنو پُر گُہر
یعنی عبداللہ عباسس نِشی
کہ بگفت آن خالقِ اشباح کل
ہٮ۪ر قبضِ روحِ ختم المرسلین ؐ
بانیاز و با ادب کرزٕک سلام
بُڑدِسیٔ رُخصت تہٕ بٮ۪شک کرزٕ کار
دراو عزرائیل باشان و شکوہ
پانہٕ عزرائیل باسامانِ خوٗیش
برسرِ اسپانِ ابلق ہم ملک
رود بر در شکلِ اعرابی کرِت
پٮ۪ دیوٕر خصت اتہٕ نجرس اندر
آسِن حضرتِ فاطمہ بس دٕکھزین
فاطمن دِپُس نٕدا بوزِت جواب
یم چھہ اندرٕ عالمِ دیگر بکار
آسِن یم درٕ حجرٕ اہلِ بیتِ پاک
چشمہٕ موٗزرِک از زبان دُرفشان
عرض کرِنکھ آمتن اعرابیا
اتھ اندر پیشِ شاہِ دوجہان
حضرتن دِپُن فاطمس ای فاطمو
زانہٕ اکھ اللہ تمُ سُند رسول ؐ
بہ چھُوی سوی یُس ہادمُ اللذات چھوی
بہ چھُسوی یُس ماجہ کوٗرن زٕہن کران

چھی محدّثٕ یُی وَنان اہلِ سیر
در معارِج پانہ وچھ اے باصفات
وُتھ ڈکانِ کرِ قابضِ ارواح کل
بَر درِ حجرٕ استادہ روزِ تھی
اَستہ اَستہ ادبہٕ سان کرزٕک کلام
حکم نے دِتونی برای قبضِ روح
سیدِت ہٮ۪ت ملکن ہٮ۪ژی بڈا اکھ گروہ
جوہرِ دُرَن ہٮ۪ندوی جا آولِتھ
وُتھ ڈکان از طارم چارم فلک
بر درِ حجرٕ کرُن روزِت ندا
رحمتِ حق آسنو توہِ سر بسر
عایشن دِپُو فاطمس بر درٕ ربہ ہت
چھُو مِ بحالِ خوٗیش مشغول آنجنابؐ
بیہ منگُس اذن تے بوزِن جواب
تمہٕ آوازی تمامن لرزٕ ژاکھ
پانہٕ پرژھِک کیا سپُن وَنتو خبر
بَر درِ حجرٕ چھُوات روزِت پیا
چھُو نہ بوزان عذر وَنِن زیادہ زیاد
چھُبہٕ خبر کُس کران چھُو گفتگو
تورٕ دِپُو ہس فاطمو کِن وارٕ تھاف
بہ چھُو سوی یُس قاطعِ الشہوات چھُوی
بہ چھُو سوی یُس ہٮ۪نگہ منگہ ہٮ۪ت رٹان

نقل تم انان بڈس خاصس نِشی
تم چھِہ فرماوان در روزِ وفات
وَس ژٕ دِتہٕ دُنیا بصد نرمی و لِین
اژ ژٕ اندر حکم تورِک بوزِ تھی
آسِہ ہٮ۪ر قبضِ روح از کردگار
اِیرٕ فیرِت زود با فرح و فتوح
یعنی اکھ ساس آدٕ ہٮ۪ت اعوانِ خوٗیش
درای اکہٕ رخٕتہٕ تم مانی بنت
وانت عزرائیل بر منزل فرٹِت
السلام اے اہلِ بیتِ مُہتدا
بر سر بالین پاک شاہِ دین
اجنبیا اکھ گو تِمن ژٕ نٕ چھُوی زِیارت
ژی ملاقاتُک غرض چھُوی کرِ چھُو وار
بارِ سوّم کرِنک کرِن یلغنا بپ
نام حضرتٔ فیرزان عالم ڈکان
کیاز ژٕ چھُو در لرزٕ آمُت سر بسر
کرِنک دیوان می یو رخصت ڈلن
چھُو کران استادہ روزِت کرِکیہ ناد
تورٕ دِپُونک بوزِ نو عرض تبولِ فاطمہ
بو دے ہاوت چھُو کُس تہٕ کیاز ژٕ آو
بہ چھُو سوی یُس مال ستِرن ژٕہن کران
بہ چھُو سوی یُس ہٮ۪نگہ منگہ ہٮ۪ت ٹھامف

یہ چھوسوی یُس چھی کران کوکتن ٹیٹھیم
یہ چھوناسوی یُس دل سارن نان
یہ چھوناسُوی یُس بدن والن مرہ
یہ چھوناسوی یُس کران دریا سراب
فاطمس گیہ باک نیرت از جناب
سینہ باسینہ رٹِت دپوس مود
سارنی دریجائی خود گوئی خیال
چشمہ موثر رت کرنہ ممکن اکنظر
چشمہ موثر رک تام دپوس فاطمو
ودنہ جائی چھیہ دان تم دردناک
صبر کرای فاطمہؓ بڈ صبر کر
پرزہ ژی اِنّا الیہ راجعون
یارسُول اللہ سرم بادت فدا
ییم وصیتہ یوہ ژی بوزرت کنئ
تام دپوک فاطمس تم نورِ عین
پیش حضرتؐ بیٹھ بت باچشمِ تر
روبروی بنی تفاوتِ حسن
خونِ جگر آسو اران از دو عین
آنجنابؐ بوسہ دتنک بر جبین
آدو تھفت برونٹھ کُن سُوی دوٗلی
سرِ بالین ہتو تولن سر دارنی
روئی پاکس کرِہ سوی ... خویش
یلہ اُسامہ کدم از پیش خویش
قرض چھوم امّت نہ والم نکہ زود

یہ چھوسوی یُمُسند ہُت سارن چھوہم
یہ چھوناسوی چھینہ ڈیشنہ کنہہ یوان
یہ چھوناسُوی یُس سہن ڈالان خدہ
یہ چھوسوی یُس عالمس برہم کری
یارسول اللہؐ مدینہ گو خراب
چشمہ وچک گیہ ییس عالمس
گی کرِت خواہی ز دنیا انتقال
اک کنتھاہ کرتم ینتوارمان نہ چھیوم
صبر کرکر یہ ینیوی یس فاطموؓ
پلنہ دستِ پاکہ چھیس اُشو وٹھرن
صبرسی راضی خدائی داد گر
فاطمسؓ سو کلائی یمہ وصیتہ کرت
کنہہ وصیتہ ہتہ کرتو بر ُ ملا !
ڈاڈ تتہ بٹ گر زہ انزہ نی بچا
برونٹھ کُن ام حسنؓ تہ بیہ حسینؓ
حال آن سرِ ور وچھت گی بیقرار
آس دان وای جدّ پاک ہن
دُنونی کُن آس چھان شاہِ دینؐ
صبر کوی تلقین کرنک یمچنین
کیا چھو فرمان ای رسول کائنات
تام تھدتل حیدرِ کرار نی
حضرتؐ تو فرماوس ای مرتضاؓ
بہر غداکس کرم سامان جیش
گوڈہ یس وانی نش ہٹ کوٹرس

یہ چھوناسوی یس کران مُنڈہ زنان
برونٹھ کُن بت چھوی عزیزن زون اہوا
یہ چھوناسوی یس کران خانہ خراب
امسندی دستہ خدا عالم فری
اتھہ رٹن حضرتنؐ از دستِ خود
حال ڈلیشت سارنی گوسخت زیس
کلہ نمرت فاطمنؓ دپوائے پدر
کرہ کیا دن گوم ہن ہن یمبہ گم
منہ ودتم حالان عرشِ پاک
رنگہ رنگہ وارہ چھیس تسلی کران
یلہ نیرم روحِ می از تن بروٗن
آیہ بی بی عائشہؓ بر وننہ ژرہ برت
حضرتنؐ فیرت دپوس ون کیا ونے
صبر کر صبرس چھو راضی بڈ خدا
فاطمن ان تم دوشی نور البصر
حالہ اکے کرنہ لگ تم نالہ زار
سرِ سینہ مصطفیؐ تفاوت جبین
باکمالِ شفقت و رحمت خرین
تام فرماوکی ییں حضرتِ علیؓ
بر تو باد از خدا لک لک صلواۃ
بہہ ناون وارہ برباز وی خویش
این وصیت لشنو از گوشِ رضا
ایژھ ہارہ از فلان شخص بہود
ژی سوآسک یاعلی با دسترس

اَسہ یتہ سختی لبہ بار بار
ذرہ پہیم رٹزہ محکم پایۂ صبر
کرزہ امہ آخرت ژھی اختیار
رِت رچھن گژھن کنیزان و غلام
تھر دلکرزک نرم کرزک خوشکلام
حضرتن آزاد کرز تجھۂ غلام
یم وصیت مو کلاوت سرورس
اضطراب بن پیوس واراہ گوس گیر
میول رخصت عزرائیلس برژ ژاوٗ
آس ہیرِ فیضِ رحمت اَنزِ ربی
وانہِ یامت حضرتِ روح الامین
تراو تھن ناموسِ اکبر ژھی کتے
فوجہ فوجہ آی ملک بیکران
ییوٹ بر بالین ختم المرسلین
جبرئیلن تورہ دپونس شاد گژھ
جنتن ہیراوٗ کرک تازہ تر
یم چھہ ساری ازپے تقدیم تو
اَمہ خوتہ خوشنجر ونتم زبر
بانہ اژک ژہ نہ امتی چھا نی
ونتہ جبرائیل ای اخی نامور
تورہ دپونس یا شفیع المذنبین
کینسہ اکس نم کرن نہ تھاوکن
روزِ محشر یوت شفاعت تیر مکھ
چشمہ روشن می گیم آزاد گوس

وانتے دِل تنگ گژھ زنہ زینہار
بیلہ وچھک خلق گے دنباس مست
برزہ پرواتورہ کوی ژھی زینہار
نتہ امی لفظہ ماکر یکہ بیان
بڈ برزک وارہ سارن والسلام
چھوی یہ فرماوان علی مرتضےٰ
گو تغیر سخت روئے انورس
حضرتِ عباس ہٹت عالیجناب
بیٹھ حضرت با تواضع زود آوٗ
دم ژہ رخصت گژھ بو مشغول کار
صبر کرتامت مہ کر جلدی درین
تورہ دپونس حضرتِ روح الامین
جبرئیلس تعزیج پرسش کران
حضرتن جبرئیلسی تامت ونوی
خوشخبر امی زعم آزاد گژھ
حورہ پارِت پان اندر انتظار
منتظر در حرمت و تعظیم تو
گفت بر سرِ انبیاءِ ذوالکرم
خالقن کرہٹ مقرر چھوی تنی
بمہ خبرے زو لیم فرح سرور
راضِ چھوی پروردگارِ عالمین
حوضِ کوثر بیہ محمودک مقام
تیوت بخشے امتس راضی گژھک
ادہ دپوک عزرائیلس بر ونتھ یک

دست اندر عروۃ الوثقائ صبر
دامورِ شرع دین لگہ بنہ پت
ادہ نمازن ہندوی تاکید تام
دار کن ہن ہن ونی بو تھاو دیبان
اندرین بیماری موت ای ہمام
روز دماہ بوز باگوشِ رضا
کرز رِت می ہکو نسند ویک تغیب
تراو استے پاٹ ول فرشِ خواب
السلام علیک یا ایہا النبی
تورہ دپوہس اکہ ماہ کر انتظار
ونتہ عزرائیلہ آوے توہ یتے
وات اندر آسمان اوّلین
ییٔ ونان یم آس وانت پیو این
یمہ وقتہ تراوتھس بو کن زنوی
نارِ دوزخ ژھفتہ کرک اسی بسر
چھی ملک صف بستہ پرران پر قطار
حضر تو دپوہس از نیہم خوب تر
تانہ اژن جنتس بالکل حرام
حضر تو دپوہس از نیہم خوب تر
دِل بلمتہ غم ژلم بالکل یہ دور
یم عنایتھا ژہ کرنے خالقن
بڈ شفاعت بیہ بر سر خاص و عام
حضرتن دپونس ون بو دلشاد گو
کرتزہ نین کام پراران کیاہ ہگک

روایتِ دیگر

بیاک روایت یہ چھی درگوش تھاوُ
ہست ابن امرو ذرمار وزِ رحیل
وِنِ سفر چھوم محشرک درپیش مے
دلِ فلمتہ غم ژلم ہن ہن مہ دور
آسمانَن بروتھی چھک تھاوِمت
روحِ ریحان ژی کران روش نثار
عرض کرنک دوزخن بر بند کرک
تازہ شیرک بہر روح نازنین
عرض کرن ای رسولِ نامورؐ
حضرتوؐ بوزِت حمد دپو زیادہ زیاد
یُس قدیم الذات دایم بالقا
بدبشارت دم مہ دل تسکین ہیی
خاصہ کم آسن ضعیف و پُرگناہ
معاملہ حق کیاہ تمن سیتی کرم
انبیاءن تہ تھفیدِن اُمتن
جنتن اندر اژن باحُرمتی
امتس بخشی خداوندِ کریم
دلِ سٹھا خوش گوک بوزِت جود حق

چھی لکھان جبرئیلؑ یامت برژاو
عمر مہند طومار از ساروی وٹک
ونتہ خوشخبر انکو اندیش مے
عرض کر جبرئیلن ای سلطانِ دینؐ
بہر روحِ پاکِ تو موژرہ راومتِ
حضرتن الحمد للہ پُر بزور
جنتن دروازہ ساری موژرک
حضرتوؐ دپو ہیس ژہان چھس بیلِ خبر
گوڈہ گنڈک بر شفاعت ژی کمر
بیہ دپو ہیس بیاک خوشخبر ادم
سوی ژہ چھوی لبسیار مشتاق لقا
غم سٹھا چھوم مہ برایِ امتی
از جرایم آسنک نامہ سیاہ
جبرئیلن عرض کر با اہتمام
کرنک تو تام اژن جنتن
آدہ اژنِ امتن ہت تم نبیؐ
ییُ ژہ منگہ ہس تی دی کنہہ برہنہ
ییُ پرژہان آسس دلن ہتو تم قرار

حضرتوؐ دپو ہس بیاے جبرئیلؑ
اشتغالِ دنیوی ہن ہن ژٹک
نیرہ تہ تھو از دارِ دنیا با سرور
مہربان چھوی پانہ ربُ العالمین
جنتس رضوان چھو اندر انتظار
بیہ دپونس از بشارت کر نمود
جنتُ الماویٰ و فردوسِ برین
خوشخبر سوی ونتہ ولولِ باتمیز
سارنی بروُنٹھ نیرہ نے چانی مراد
نورہ دپونس یانبیؐ معلوم چھوم
حمد دپت حضرتن دپونس یہی
یم وُنے چھمنہ بدبنا آمتی
ونتہ جبرائیلہ می فکری ترم
خانقن کُر یانبیؐ جنت حرام
پانہ تو ہنہ بیہ تو ہندی امتی
گژھتہ خوش یانبیُ العربیؐ
حضرتوؐ دپو حمد نا محدودِ حق
ولہ عزرائیلہ بردکن کر ژہ کار

روایتِ دیگر

این روایت بوز ز اصحابِ سیر
گوتِ جبرئیلؑ پیش ذو الجلال

چھی لکھان پر پانہ اربابِ سیر
یا آکہ یم مژدہ ہائی بے شمار

یلہ از امت نبیَ صؐ کر سوال
وِن مہ تس ہرگز بوان چھسنہ قرار

دَرحقِ امّتؔ چھو وٗراہ غم بران
تی ونس ہتھو اُمّتوک بشرؔ و غم
یُس گنہگار اگناہ عمرےؔ کرت
بخشمس تس ژاوسُوی اندر پناہ
ذاتِ پاکن ژی دپوی بعد از سلام
توبہ کرِت مرِہ سُوی ونس برِ ہنہی
حضرتو ص دپوس رہہ وارہ چھونبوٹ
ہکنہ ونس برونٹھ تم توبہ پرِت
گوتہ کرن عرض پیش پاک ذات
تس اکسِس تم ژسی برونٹھ توبہ پرُ
رِت چھو ترہ دوہ بیہ گو گناہ کرِت
عاصیَن ہندہ ژھو پُس بیقرار
مرِنہ برونٹھ ہفتس اکس یم توبہ کرُ
حضرتن ص دپونس ژہ نیو آنم خبر
گوتہ کرن عرض پیشِ بے نیاز
اکِسی دوہس مہ تس کرِ دے عطا
بیہ گژھ دپیشِ خلاقِ جہان
دُوہتہ ژرگو چھو دپان خیر البشر ص
یم اکی کُر توبہ اکس ساعتس
عمر کرمت ناسزا کردار ہا
پیس اکسی روح وانہ اندر غرغرہ
آسہ اشو ہاران ندامژ پیو متوی
آو جبرئیل امینؔ خوشحال تر
بڈ جزا انو تمو ژلوم ونِ گشمکش

ژانِ سبب فرشتہ ؔ چھوم کران
تورہ دپونس خالقن بعد از سلام
مرِہ ونہس ونٹھہ مہ کُن توبہ کرِت
آوہ جبرائیل ع دپونس یا رسول ص
رحمتوک تہ فرحتک عالی پیام
تس بخشمس غم مہ برِن آنجناب ص
گنہک لذات گنہگارس چھومیٹھ
امہِ خوتہ مہ اُوم ژر خوشخبر
تورہ دپونس گژھ تس تامرنَ چھ بات
بیہ دپونس جبرئیلو تور لار
ذٰہ دوہہ یا اَدہ تمہ پتہ کُن گومرت
گوتہ کرن عرض پیش کردگار
تس بخشمس غم مہ برن شاہ ژرُ
عرض کُر پرِوردگارس دِرحضور
تورہ دپونس گژھ نبیس ون یہ راز
آوونن حضرتس ص امرِ علیم
امرِ احسان زٗدوانوم بانشان
خالقن از غایتِ احسان تمام
سَرِنہ برونٹھ گژھ دپس مے بخش تس
یام مہ کُن آواز توبہ وندم
توبہ پرِت ہکنہ زانہ دم بے سرہ
تس شفیع فردا کرِت انگو خوش خصال
سرِ بسر باوُن بان خیر البشر ص
بیہ دپوس جبرئیلن یا رسول ص

تازہ خوشخبر از امتّ باوتم
دن ژہ جبرائیلہ تس ہیو نوی پیام
آسہِ پشیمان گو مُرت از گناہ
خوشخبر انمے مہ گژھ خاطرِ ملال
عمرہ یم آسن گناہ کرمت دوہی
جنّتس ژانن سوے زجر و عذاب
نفس و شیطان چھوس ستیہ کوشش کرِت
بہر امتّ بو چھوسے نکرن اندر
آدہ دپونے خالقن مہ عفو کر
عرض کر در بارگاہِ کردگار
بنہ کیا تس جبرئیلو چارہ کار
ذاتِ پاکن تورہ دُپونس آشکار
آوتہ دُنن حضرتس ص تی بسر بسر
ہفتہ گوُست دوہ گژھان چھو دور
مرِنہ برونٹھ یم توبہ کرُنے از خطا
تورہ دُپونس دوہ تہ ژرگو ژھیم مہ یم
گوتہ وُنن حالقس اے دادگر
تورہ دُپونس گژھ نبیس ص دِ سلام
یدُوہ ساری آسنس بدکار ہا
عمر ہند بدکار گرِ سس منعدم
آسہِ از عصیان پشیمان گو متوی
جرم بخشس چھو نُس تہ تِ کتو لا ابال
حضرتو ص دُپوس ون دل مہ گوم خوشحال
حق تعالیٰ چھوی دپان کیا چھوک ملال

اُمتیح یوسہ شفقت تہ مائی چھے
ہم شفیع الخلق سے ناؤ تھاؤ تھم
می حوالہ اَم کرک کنہہ غم مبر
آم تسکین درام از حق بڈ طمع
تام دپوک عزرائیلس یک پیش
ہنوک کرن تم آنجنابن قبض روح
لگو عرق وسنی جبینس بار بار
آس تھاوان گاہ چپہ دستِ راست
آب منتھان تہ منگان از پاک ذات
عائشہ صدیقہ فرماوان خبر
رشک برم نتہ کرم ییٔ گمان
سکرات آسہل تہ الیسر بانصیب
سکرات موت بیشک مومنس
حضرتن دپو جبرئیلس آن زمان
تورہ دپونس یا رسول اللہ لگے
چھوس بو ہوان مہ کرزہ پیش ازین
سنجیاہ یوسہ کرہ ہم مہ امتس
کرزہ تہنز یو ربر جانِ منی
غم مخور براتِ مشفق ترم
کر روایت عائشن باصد صفا
سرِ مبارک می رٹس در کنار
ژاد از دروازہ اندر غم غریق
حضرتن مسواکس کُن کر نظر
تر کرت دوکمک رٹوک از دستِ من

ذ نتہ کم ترلاوی بہ دردِل رائی ژی
زاتِ پاکن تورہ دپونس ای کریم
ژی خلیفہ پانہ کرتھس پیش سر
دُن ہرت چھوم خلیفہ پانہ حق
دُن درنگی چھینہ کنہہ کر کار خویش
شد تغیر روئی پاک از رنج دور
ڈلکہ اکھ سوی سو بسو دُردانہ وار
آبہ پیالہ سر دِتھاوک پیش روی
یا الٰہی سہل کرتم سکرات
لیس وچھوم سکرات زان لیس سہل
سہل ہر گاہ آسہی سکرات جان
بلکہ زانم سخت لیس سکرات چھی
چھی کفارت درجۂ اعلیٰ دیس
امتیس ہکہ می باین تسد ت زہ جان
چھوم سم از ذاتِ ہو اللہ لگے
کینسہ اکس چھوسنہ ہتو مژ تابحال
کرسہ می از پارتمیس ہمتس
گفت ای غمخوارِ جملہ امتان
جان ژان بس سہل و آسامی پرم
وقت نزع جان پاکِ مصطفیٰ
اش وُسان آسم اچھو بی اختیار
آسس مسواک اندر دستِ پاک
رائے کیم یم کرن مسواک تر
ویل کرک مسواک باجلدی تمام

حضرتو دپوژی الٰہی ترلاو تھم
چانہ خوتہ ساسہ گُن بوی چھس رحیم
حضرتو دپو گوم ون خاطر تہ جمع
بلمہ جگر ژلو یہ دِس سار دِق
آد عزرائیل با ذوق و فتوح
گاہ سرخی فیر گاہی گوک زرد
گہ وچھن دستِ مبارک سوی راست
تی متھان روس دمادم سوی لبسوی

روایت

ادہ کرہے ذاتِ باری بر جبین
مومنس ترراز پٔی درجات چھی

روایت

بمہ آسانی جان ناز نین
حضرتو یوزرت دپوس ادہ چھی سہل
سکرات و تلخی بجان واد دِی
جان من باد فدا بت ہر زمان

روایت

عبدالرحمان ابن ابو بکر صدیق
تازہ تر تہ سبز وہمڑ از عراق
ہنوسہ باکیس تہ از آب دہن
سینسی ستین مہ اسم با آرام

تاوس کن نام کرک اک نظر
الرفیق الاعلیٰ زیوٗھ گے پرت
شد ہمای جان ہمایون بال زود
جای بگرفتہ بملک جاودان
تتھو ہشنک عمرہ اندر یُسر نہ زاہ
روح پاکش کردہ زین عالم سفر
فاطمہؓ کر نالہ زاری بے شمار
غمہ کِس دریا وسی بوگیسی ابرہ
سالہ گوٗہم نخاکس باذوق تام
وحیِ حق سوی بابہ بیہانوی کس انے
فضلہ سِتِنی کر خدا یا عنقریب
تاقرارے باشدم دریک مکان
عاشین دپو وادریغا حسرتا
اُنتوک غم کھیون درلیل و نہار
دُون وہن منز وشکہ ہنزی ژٹو کرت
پانہ گنڈت سنگ آسمان درشکم
یم صحابہ معتکف آسی بہت
بعضین کت فورنہ کل کی برنت
گواز انجملہ عمرابن خطابؓ
مُودنہ ہرگز رسول محتشمؐ
چھم ابیدا از حضرتِ ایزد تعال
زیوہ اَنتھ متن بُن اُن ژٹن
مرمہے نہ دِرمہے تا آترمان
دراوٗ تامت تیغ بُرّان ہرت ہنز

دستِ مبارک تولک فی الحال نر
آئے وست تام دستِ انورس
منظرِ عرش آشیان ماو نمود
عاشین دپو دراک بامت جان پاک
تیھو ہہ تمہ وقتنہ سُرم حق چھوٗم گواہ
نالہ رٹک الفراق والفراق
سینہ سوزان خستہ جان و دلفگار
بےکس و بے سر گیس بابو یتیم
جنت الفردوس ژی رٹو تھم مقام
بیہ کس نِش ژی پتہ روح الامین
دیدنِ دیدار حضرتؐ می نصیب
دِم شفاعتچی از آنسر ورژو بد
گوسو حضرت آسو یُس بڈ برکتھاہ
وارہ شنکنہ شب بفرشِ خوابگاہ
چھکنہ کھیشر پے بہ پے زاہ بڈ برنت
پانسئ یدہ ہفتیچی آسمان بوچھ
مسجدے منز گریہ بوزت گی رہت
عقل ڈل کنہہ از حس و ادراک گے
بے حس و ادراک از بس اضطراب
صعقہ موسیٰؑ یہ چھوم آنحضرؐس
تلہ نہ از دنیا کرن نہ انتقال
اک اَکس اسی منافق سئی ونان
فیر مہے پتو نیرہ ہے نہ از جہان
بردرِ مسجد عمرؓ استاد روود

آسن نظر در سوئی بالا کرت
ہم ز قالب دراو روحِ اطہرس
گویہ دینا تراو تھی جانِ جہان
ہکہ کیاہ باوت بہ کو تاہ مشک آسنک
حاضرن بامت سِین سارن خبر
فرقتہ سِتِنی کرت گوک سینہ چاک
بابہ ونتم کیاہ کرو کوتاہ زرہ
بےپروا تر گیس درشن دتم
جبرئیلس کس خبر موتن و نے
زی متن مقصود آسوک برزمین
روح من فی الحال بار وس آسمان
در قیامت یو تھنہ روزی نا امید
بر غنایم فقر کرمت اختیار
بھرامت چھو گنہ آمت تاب زاہ
عالمایت بو کھون خوانِ کرم
عاجزن تہ مضطرن کاسان بوچھ
ضربِ جگر لگ متن واراسنت
دلِ پریشان و جگر صد چاک گے
نالہ دیوان بڈہ کھوان یو قسم
وقتِ تجلیا یہ نبتؐ آوس
یانہ ہرجاتم منافقتی رٹن
آسہے ہر گاہ نبی آخر زمان
سر بسرتی وانو در گوش عمرؓ
دپہ یس اک سرورِ کونینؐ موود

بیدر زنگی تس باین شمشیر تیز
آسہ مانز ندی ونی خیر البشرؐ
اسہ بنیون در کتف اشرف حضرؐ تس
مہرِ نبوت ونہ تھِ گومت بذات
تتہِ بوزِت اوسوی دلول سوار
دیدہ گریان سینہ بریان دل کباب
دراو از مسجد ابابکرؓ باشتاب
پردہ تلن زان رخِ شمس الضحٰے
بارِ دیگر ونہ دتِن بوسہ بیئے
یارسول اللہ تھو تھسہ لادنی
زندہ آسِت بوی خوش آسوی بوان
تمہِ خوتہ چھوک ستہاہ عالیجنابؐ
یانہٖ چھوم منع کر مُت ونس
برزمین گرِ ہَن وجوی خون روان
یا الٰہ العالمین باعجز نام
حضرتِ فاروق اندر مردمان
بیس ونم مے مود حضرتؐ کیا کھٹہِ
کمبازہ چھوک استادہ روز تہِ بتھ
باز گفت ای مردِ حق نشنیدہ
اِنَّكَ مَيِّتٌ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُوْنَ
گو تتی فاروق بروٗنہ کُن منبرس
خون ہاران بر بنی سوزان دِ رود
بیس عبادت بوکران سوی بنی
نس سوحی لذات موجود وقدیم

کرہ خواہی از میان بوریزہ ریز
گو صحابن نمہ وقتہ چھص ونیس
مہرِ نبوت وچھن کنہہ تہِ تس
حضرتِ صدیق اکبر پاک شان
ژاو در مسجد ستہاہ گریان بزار
آس ساری مبتلائے واردات
ژاو در حجرہ بہ پیش آنجنابؐ
وانبیا گفت بوسہ برجبین
واصفیا کر یک نیرت بیہ گے
مول ماجی میون ای خاصِ خدا
ازمرت خوشبوی چاٗنی دِل نوان
یا نبیؐ بد آسہ ہم مے اختیار
نتہ وَدِ وَدِ خون کڈہ ہا بدنس
منہ کر زم یاد ولول پیش حق
وانناوک از مِنِ مسکین سلام
ایستادہ خشمگین شمشیر ہِت
نس ہمی شمشیرہ سیتن سر ژہٹہ
بیو ٹھہ دپونس تم پیا پکنے ناسہ بار
آیتِ قرآن چہ غوغا چیدہٗ
تام کھتو بر منبرِ سلطانِ دینؐ
بالمواجہ تس عتیق اکبرسؓ
ادہ دپومکھ ای جمیع مومنان
گو بنی قربان بویر ردی بنیؐ
ادہ پرمکھ آیہ باشانِ نزول

شک صحابن گوز گفتارِ عمرؓ
تام وژھ اسما چھ بوسہ بنتِ عمیس
تام دپونک آنجنابن کر وفات
گرہ گیمت آس آندم آنزمان
یام در مسجد وچھن ساری صحاب
کینسہ کن اصلا کر کنہ التفات
بیت رٹس دپونس نخدابن والضحٰیؐ
دادو ہاران خون جگر برزمین
تس نبیس بوسہ دتنے پا دنے
بوتہِ بیہ اولا دیبانی ژی فدا
ازبہ ودان ونہنے بنو بنو صحاب
زوہنن بوکرہ ہا ژی ہیت نثار
تی اچھو کین ہارہ ہا یا رو دِ دوان
پیوس بکیس گوس ون زہنمت وِ رق
دراو از حجرہ عتیق پاک شان
آس پھیر پھیری ونان شمشیر ہِت
دپو صدیق اکبرن تس یا عمرؓ
سئی ونان بوتی ونان گو آشکار
خالقن دپو پانہ تس ای ذوفنون
حضرتِ صدیق اکبر دِلنخزین
خطبہ پرن شامل حمد و درود
صبر کرو کیاہ تو ہی آسو گمان
آس بیو اک عابدِ ربِ الرحیم
کہ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ

یئی چھو قرآن بوزای صاحبِ فنون
زن نہٕ آسُن بوزمت حیران گو
ابنِ عمرؓ چھوی دپان وسو آس آسو
گی کرِت رحلت ازین فانی سرٕ
وٕنھوز منبر زوٕ دتمر دَرحجرٕ ژاو
صبر کرو صبر باصدق وصفا
سعی توہ تجہیز وتکفینک کرو
پردہ تراوک درمیان اہلِ بیت
حجرٕ منزٕ گیہ آوازاہ کنن!
السّلام اے اہلِ بیتِ ذوالکرام
کُلُّ نفسٍ ذائقۃ الموت چھو
دَر قیامت پُور بالطف ورضا
سوی مصیبت نہٕ دچھوِ یس بُڈ اجراو
کم یہ کرآواز یہ دّرٕ وگھُر
مرتضاہٕن تام دپونک لاکلام
آسو اندر حجرٕ توی ژا ہتوی
یام غسلوک ہتوکھ کرُن انتظام
کبناچھو حاجت طاہر و مطہر س
کبناو چھان چھو آسو شیطان لعین
شرع پالو ربہ سند چھو خاص ٹاٹھ

روایت

حضرتِ اُسامہ ابنِ زید نیز
آس دَرخدمت وَندان تن جان وتن

اِنَّکَ مَیِّتٌ وَّاِنَّھُمْ مَّیِّتُوْن
لرزٕ کرکم ہیرٕ بُن پرجوس گوس
حضرتِ صدیقِؓ از خطبہ کاسو
گیک جگر چاک دیدٕ و دراک خون
اہلِ بیتن نشہٕ بے تسکین آو
غسل وتکفین اہلِ بیتن ذِمہٕ چھو
جہد دل غسُلک تہٕ تدفینُک کرو
پردہ اندر بیٹ مستوران تمام
خاص وعامن سارنی مرد وزنن
رحمت وبرکت زِ ربّ العالمین
سارنی گژھ ہوی ز دنیا فوت چھو
جزع تراوِ داجرِ مصائب دیو
سوی زہر بد بد چھو یم اک راوٕ راو
ساروی دپو یا علی زانی خدا
آس حضرتِ خضر علیہ السّلام
تام کرِک غسلہ بابت بستہ بر
تام کرِ بکھاہ بیاک گیہ بڈٕ لاکلام
درای نبر گے دچھان کم کریہ کریک
گوونتِ شیطانیاہ اندر کمین
چھو بو خضرؑ می دیم کر یوتِ دا
حضرتِ عباس باحیدر کرار
حضرتِ فضل وقثم تقوای اساس
بیہ شقران آن غلام پُر تمیز
اہلِ بیتن آس یِتِی مرد بوز

عمرِ فاروقؓ تنی سوگند کھو
لا ینہٕ آسے تیھر بیہوش گوس
گو یقین سارن تنی خیرُالوریٰؐ
شور وشنوا اِنّا الیہِ راجعون
اے جمیع اہلِ بیتِ مصطفیٰؐ
تی چھو فرمانِ یِنی نیک خوؐ
آے مردانِ عوان اہلِ بیت
پردہ نبر آس مردان لاکلام
کانہہ وچھو کنہ لیکٕ بُزک انیکلام
سارنی پیٹ آسنو با مومنین
صبر کرو حق دیو صبرک جزا
فزع تراوِ ومزدِ ثواب لبو
مرتضاہٕن پرژھ تمن چھو ما خبر
آسو کُس کم کریہ درحجرٕ ندا
از برائے تعزیت سوی آسوی
یُتھنہ بیگانس پئی تت کُن نظر
کیا زہ کرِ و غسل توہ پیغمبرسؐ
کانہہ وچھو کنہ تام کربکھاگیہ بیک
غسل کرو آنحضرتس وارٕ پاٹھ
وارٕ چھلیو ن خاصِ محبوبِ خداؐ
پرژہ رضی اللہ عنہم باربار
ہر دو فرزندانِ خاصانِ عباس
لیک لو آزاد کرمُت حضرتنؐ
ہم قبیلہ ومحرم و ھمدرد بوز

گفت باین ہا علی مرتضےٰ رضہ
تت اندر زانوک رسولِ نامدارؐ
بعضیو دپو گژھاد بس انحراف
جامہ اندر چھلون شاہِ جہان
برکر دیند تتھنہ ازی کاتھہ اندر
حق قرابت تہ خدمت چھو ہوے
اسنہ گژھ آسن اتن دیتو نو بد
گے سٹہا انصار زآ نردِ ملول
دے دِتم رخصت کنوی اژہ ہا اندر
ابک جا فقرا سو سردا خوش نفس
شاہِ مردانن کمر بستہ کرت
سینسی سیتن کرن شاہِ جہان
آس شقران واسامہ دو عزیز
حضرتس از دو طرف لرہ فران

روایتِ دیگر

شاہِ مردانن بلہ نازک تنی
مرحبا بر جسم پاک نازنین
از مرت بیہ مَل چھونہ اکی تا رہو
جان دِتن ہم خانمان و آشنا
این روایت باز بشنوائے عزیز
آدہ چھاوک آب بابرکت باکنار
نمہ قطرہ رو دیت کُن پرہہا
از تبرک چین بنیکو شانی

پردٔہ کمینی کرو یکسو بپا
بعضیو دپو جامہ کڈِو حضرتسؐ
پیوک سوی ظن گوکن باہم اختلاف
واقدین ون چھو امنت در کتب
آس انصاری بہت حجرہ نبر
در عقیدو خدمت ماسر بسر
زین شرافت ہتہ کر تو نا امید
اوس ابن خولین کرنک ندا
حکم دِتو ہس ژاد خالی اکی نفر
بچہ پرٹ تھاوک سو حضرت ساوتھی
ہتو چھلن سردار عالم ژھ برت
فضلنی رٹو جامہ تھدا از ہر طرف
آب ترا وان استہ استہ باتمیز
واثر از غیبی تمن یاری بفور
بہ نہ لچھ مژاک روایت در کتاب
روز با آرام یم کیباہ زی فرن
نش دوان ملول وچھنہ تس کنوی
زندہ آسِت مَل نہ کَل بو نہ کنے
بروٹھ نمہ خوتہ چھوی بدن مشک بو

پردہ کرک گو غسل خانہ تیار
آدہ با دستور دیو غسل تس
ہاتفن کریک کرنک ای مہمان
حضرتِ عباسی کرنک خطاب
کریک کرک کنتہ باحضرت سہو ے
نسبت حضرتِ نہ چھو ساری خبر
کینسہ اجازت دِتو کنہ در دخول
باعلی دِتھے زہ سوگند خدا
دخل کنہہ دِتو ہینہ غسلکش تو ستنس
نش مشرق با مغرب کراوتھی
دستِ باکس دِج ولِت تعظیم سان
حیدرن اتھہ ژان اندر باشرف
آس عباس و قثم ہر دو شرف
زیرہ سینی آس فیران اور یود
بنی کنن آواز کیک باجناب
فرشتہ از غیب دِتی یاری کران
عرض کرنک ای رسول پاکدینؐ
بوی خوش آسوی الوان سارنی
موٗل ماجی میان زی بو بینے فدا

روایت

کتھہ پاٹھن غسل دِتو نہک باتمیز
آدہ نازک تن چھچک کا فورہ سیت
درمیان ناف وگوشہ چشم ہا
بروٹھ تی تس حضرتن بو ومتوی

گوڈہ تراوک آب خالص باقرار
نور چھلک پور دِتو نو رسلیت
نمہ قطرہ ژل آتش مردانی
نقش سوی آتشن بجگر گھتموی

یا علی یم قطرہ روزن ہنہ کنزی
چھوس بو علموک شہر تمکوی چھوک دَرہ بر
غسلہ نشہ یام فارغ شد بکام
مشکہ تہ کافور بدنس متھو ہس
اک روایت زی کفن کریاس سو
بچہ پٹ ساوت کفن ہتو ہک ثلث
حضرتن بو در وصیت پرتوی
تھاوزہ وتھامہ توہ گرژہ زو نبر
اَدَہ نیم نو جہ نو جہ سے ملک
اکہ اکے تمتہ پرن سب امام
آئے ملک ژائے تم نوجہ برنت
برجنازہ درون حجرہ ژای
اَدَہ ایوان گی تھند سارِ صبی
تیتھہ ہنور زین سعادت سار گژھن
گو مشرف گوڈہ سوی حضرتِ علی

روایت

تیتھہ حضرت بو امام اندر حیات
از خصوصیاتِ ختم المرسلینؐ
گیہ توسے تیر وار ہا در دفن
یاد بَر روحش ز حق لک لک صلوٰۃ
وتھو صحابن منز نہایت اختلاف
اڈہ پان گو مسجدس اندر زیر
حضرتِ صدیقی کرونک خطاب
گژھہ شوی دفن کرون در آن مکان
گوشنہ چشمن تہ نافس منز تیوی
چان یا ہت قطرہ ہائے بدنی
نیم تن جامہ چیرک الکلام
چھتہِ کرِک پورِ کرہک تر کفن
بر دمن اک اوک ہس خاص آسو
کفنس خوشبوی متھو ہک عود نیز
کرِ وکھنی تلقین نی چھوک ہتو
اَو لا پروردگارِ عالمین
تم کرن آد جنازہ یک بیک
نی کروکی تھاوک تن تنہا اندر
اکہ اکے دولے جنازہ کرت
اکہ اکے تتہ جنازہ پرک
تمتہ پرت گی جنازہ برنیؐ

روایت

اَدَہ عباس دینی ہاشم تمام
این روایت ہست منقول از علی
چھوی تیتھے پاڑھن امام اندر حیات
اک خصوصیت چھیئی ای اہل راز
بوزِ بو ہاوت دمی ای نیک فن
بدُھواری راژ در پاسس اخیر
روز می نشِ بوز ونے صاف صاف
اڈہ پان چھک در بقیع مدفون کرو
بوزمت چھوم از زبانِ آنجنابؐ
بیاک روایت دپوک تم حیدرن
چرزہ پانس علم سینی تازہ تر
نام حاصل گوس علم لدنی
بوی خوش آنو کتہ چھک بدنس
پھمبکوی کتمت تہ دتمت چھو فن
غسل جائے پوزہن آنک تولتِ
تھاوژتس راو ہوای بالمتیز
غسل دت کفنہ ولت حجرس اندر
پانہ سوزم رحمتِ بیحد قبرن
اَدَہ مسلمان ہین ساری تمام
پانہ نبر بلیتھ نبرت سر بسر
اَدَہ نوجہ یار تہ اصحاب آئے
کر جماعت نہ اما ناکانھہ کرک
سئی وصیت آس کرمژ حضرتنؑ
چھی لکھان زین دولت خاص و جلی
اَدَہ گے نو جو صحابہ خاص و عام
گہ بگفت اصحاب ہائے آن ولی
چھی لکھان بعضے زعلمایان دین
باجماعت ہینہ تس بہت نماز
روز دو شنبہ کرک نقل وفات
گی دفن وچھہ درمعارج ای امیر
اڈہ پان مقبر کرو حجرس اندر
نت چھہ ساری ہمنہ مدفون تت کرو
دیہ لیش پیغمبر ایت جایہ جان
یمہ جایہ جان ذتو سان پیغمبرن

گرٛھ بڈ جایاہ سۅنز دِ کرد گار
مشورہ کرِ مہاجر و انصارٕ وی
بوعبیدہ اک جراح گور کن
لحد مردن کرٕ تمن خوش کارٕ نی
شرط کرونک وا تہٕ لیس اک پیشتر
بیاک زنو بو طلحہ سی سبیت آو
مرتضےٰ عقیل با فضل و قشم
گہ پھکن گہ آسو آسان نال تس
از خصوصیت یہ شوی سرور س
بیٔ وصیت آسن تمن از جناب
بم بیٔرے لحہ تمن دٔر لحد
چھی لکھان ھمت چھوٕ ینت حضرت
نقل زانان از قشم تم ٹی و نوی
وگھنی او چھیم گرٛھان حرکت زبر
بام روضہ پاکہ نشن مو کلیاے
تام لگی پرٛ زہینے دنوی امام
بیہ دپوہک مرٛہ ہیٹھ ترٛاو کھ تام
تو ہیہ سیٛہ مرٛہ ترٛاون ہیٹھ تس

نقل است

فاطمہ وچھ امن ح تون کنوی
گریہ کران سخت در آزار جان
یار تہٕ اصحاب ساری جا بجا
زن و مردان آسن اندر نالہ و آہ

سارہ زمینہ خو تہ کن وارہ دار
گور کن زی آسن سارِ ن بازٕ نی
مکہ کن سوی قبر یہ شامی کھنن
حضرت عباسنی اَی خوش لقب
سوی کھنی بر عادت خود با ہنر
کھن ابو طلحن لحد لسنہ کمر
آسن اسامہ دگر شقران بہم
ترٛاو شقرانن قطیفہ قبرہ تل
کرٛ بلیس ترٛاون یزی اَی خوشنفس
بلکہ لکھمت سیٛز لاگن دِل ھنا
نون چھ ساری لجمشر در عدد
اِل تذکیر و یہ در بعضے کتب
یم تیہ وچھ روی حضرت چھپس ہوے بو
کن ہین ینوک مہ نزدیک دہ ہان
برادر خاتونِ جنت سارِ آی
کرٛ وہ دفن خواجہ ہر دو سرا
تورہ دپوہک ترٛاو سارِ وی یا امام
تورہ دپوہک اَسہ تہ کرٛ خوش گیاو
عائشہ بے خانمان در غم گئی
دیدہ گریان سینہ بریان دِل کباب
خون باران ازدو دیدہ بن کنوی
آئے سمت سر سرٛ ازواج پاک
آسن وودان بسیدا و اسیدا
محشرستاہ سیٹن یہ ہند وی وفات

آسو تقدیر کرٛ و تدبیر پارہ وے
اک مہاجرن تہ اک انصارٕ نی
آسو بو طلحہ کھنان انصارٕ نی
دون سوزن زہ زن بہر طلب
بو عبید لبنہ تم لیس تس گیاو
بہر سیر دار دوعالم نا ہور
لیس قطیفہ خیبرک بو حضرت س
تام والک سرور اہل کمُل
بہ تہ لکھمت وچھوم اندر کتاب
روز رٹی منز کڈت انک ھنا
تیہ ساری از قبر اے محتشم
لکھمتو چھوٕ ی میا ی یانہ وچھ از روی حساب
روی پاکس کن کرم یا مت نظر
رب اُمّتی اُمّتی بوزم وزان
شرط تعزیت بجا انوک تمام
تورہ دپوہک کرِ دفن خیر الورے
ادہ دپوہک کس بنی رحمتس
کرہ ہو گیاہ از خدائی حکم آو
مبتلای حسرت و ماتم پیٔے
روز و شب ہاران زدیدہ خون نالے
بر تیمیٔ خود و تیمارِ شان
آسی فدان دردناک و سینہ چاک
روز و شب سارن سیٹن چون شب بیلا
عاشقن آسوی یہوی روز ممات

نقل است

نور سینٔ نورٕ سی سینتن وصول
یمہ دوہہ حضرتِ خیر البشرؐ
ازدفن ووٗنہ آسنہ ہو گلیا امتی
بیحواس و ہوش گیمت شیخ و شاب
از مصیبت روزتس کنہہ تاب
بہر و بیدار بنی آسوم یکار
گاش فیرتم حقس یامت دپن
الہٰ تذکیر و انوی اندر کتیب
بلہ رنج نازنینس از خدا
ہاوک از بہر جسمِ نازنین
بدکرک منظور ای شاہ جہان
میشو دآرامگاہِ نازنین
خالقن دیتونے ژہ پانس اختیار
امتی چھم مضطرن و مجرمین
نیوت کالاہ کرکرک بوزہ عذاب
تتِ بو روزے امتی بنیہ روزتم
یم عذابس آسنم در زیر خاک
دیوہ کرک رحم خیر الراحمین
دارغ تھاوت عاشقن گوتراوتھن
یا نبیؐ ات ہمتس قربان لگوی
از طفیلِ تو بنا شد کائنات
ات کمالِ عظمتس قربان لگوی

وَن انس بن مالکن بوز و خبر
یمہ دوہہ کر جنابنؐ انتقال
شاملِ رحمت سپن عزتِ قبول
گرِ کرت رحلت ازین دارِ خراب
متغیر آس دِل ہا گیمتی
زید انصاری سٹھاہ بو پارسا
آسو ہاران یان ہاران خونِ ناب
گوم دایلاہ نبیؐ از دیدہ غیب
خیرہ گیس اچھ زہ نا بینا سپن
در معارج کر نظر از روی حب
آواز اعلیٰ علیین خوش ندا
یا نبیؐ چھوی حق مہربان بخت یار
منقبر کرنے ژہ در باغ جنان
بُڈ دپو این گنج گرامی تر بن
بوسہ جایا خوش گرہی رٹ آشکار
خالقن پانہ دپوم چھو نیاز لتس
راچھ کرک پانہ از قہر و عتاب
یمہ آسن مشرعتل در ہوی ہائے
پانہ آراستس بہا بو برفلاک
دیوہ روزن درامانِ ذوالمنان
تا قیامت کر ہکو اسس ژالنھن
چھوک شفیقاہ ہمتس قربان لگوی
شوق رب العزتس قربان لگوی
چھوک ژہ نورِ حق زنورِ تو تمام

تنھو دوہا کانھہ بونہ تار و تیرہ تر
گشت واصل با خدای ذوالجلال
تنھو دوہا کانھہ ڈیو ٹھنہ تار بکتر
در لحد رٹ جای آن عالیجنابؐ
دِل پریشان اوک بڈ ساری صحابؓ
تس اجابت آسو از حق در دعا
عرض کرن گاش اے پروردگار
گاش آسن چھوم اچھن اندر عیب

روایتِ دیگر

سنب از یاقوت نورانی ترین
خالقن دتنے ژہ پانس اختیار
بُڈ دیک برآسمان ہفتمین!
میشو در خاکدان خوش زمین
حضرتنؐ دپو جبرئیلس ای امین
یوت کالاہ آسو ہم منزا امتس
امتوک غم جبرئیلو چھو منہ کم
تم تراوِت بورٹا فردوس جای
بو نہ یمن سیت روزی برزمین
از عذابِ این جہان و آن جہان

نعتِ شریف

آسہ ہک نے آسہی نہ کانھہ چیز
ات ظہورِ قدرتس قربان لگوی

انبیاءن سارن ژی پیشوا
آس واتان خدمتس قربان لگوی
برغناژی فقر کرتھم اختیار
برکتس تہ صفوتس قربان لگوی
قاب قوسین شد مقام انورت
مغفرت دِم امتس قربان لگوی
آک ازحق رحمۃ للعالمین
غم کھِنس تت فکرتس قربان لگوی
سرونْدی دینِ خدا روشن کرُت
سرفدا تت ترتبس قربان لگوی
آبِ کوثر چاوِ من امتن پنن
چھی پنن امتن ژتس قربان لگوی

مرحبا ات حشمتس قربان لگوی
جن و انسان زیرِ احسان سربسر
فقر سی نہ ثروتس قربان لگی
اُدن مومنن گے ایوان از حق ندا
تت حضور قربتس قربان لگوی
آئی فرمان درای ارمان شاد کرتھ
ات وفو در رحمتس قربان لگوی
امتی ترٔاوت ہتو تھنہ زاہ ذِمہ
انتقالس رحلتس قربان لگوی
جنتس ژی برونٹھ اژن کینسی بنا
نیاصہ حوضِ کوثرس قربان لگوی
ہاوتم دیدار چھوم ارمان دِلس

حضرتِ جبرئیل باخیلِ ملک
چھی فدا ات عزتس قربان لگوی
لامکان بنوونک حقن معراج سی
سعی باسر غنس قربان لگوی
درکمالِ راز کرتھم باز خواست
تت کمالِ فرختس قربان لگوی
غم امتن کھیوت در ہر روز و شب
اژھ نوی برونٹھ بختس قربان لگوی
حجرۂ خاصس وندے جان و جگر
ابتدا کس نوبتس قربان لگوی
درحیات و در ممات و در لحد
شمس الضحیٰ طلعتس قربان لگوی

علیس مسکین گدا بس مضطرس
لطفچ نظراہ دِس قربان لگوی

نعتِ شریف

لولہ چانے ہولہ مندچھم گیمژی
ون تت منہ ترٔاوتم کرمی سوٗل
شر ژلم ڈلیشت اکوی دایلار چانو
ساردی خوتہ می گنہ چھیم کرمتی

یارسول اللہ شہاہ چھوم اضطراب
وای جانس ہای پاکس ہیمژی
رانہ اکِے منتعاہ بدنقاؤتم
ورژلم بوزت کنو گفتار چانو
ژی کرم کرتم کرم ای ذوالکرم

والضحیٰ روہاوتم ساتھاہ بجواب
چھوم بزت امتن وننکس زانہ
ساتہ اکھے رُوی انور ہاوتم
چانو کرم ژر گنہگاران کتوی
ورنہ اندر دوجہان حسرت برم

ازخدا لگ لکے رودِ بے شمار
برتوہم برآل و اصحابِ کبار

نعتِ شریف

قامتس خم ژلم زبارِ گناہ
عمرہ وُن کھیوم رم کرم کرتم
نام پاک توئے شہ کو بین
شاہ دیر و حرم کرم کرتم

یانبی محترم کرم کرتم
شد نگون پیکرم کرم کرتم
کشتیٔ غرق گشتہ در ورطہ
کام جان پرورم کرم کرتم
رحمتِ عالمیٔ عالمیان

عاجز و زارم کرم کرتم
شامتیج پیم گیم غفلت
چون بساحل برم کرم کرتم
ژی امام الہدیٰ شفیع امم
بفدایت سرم کرم کرتم

ہولہ منڈلولہ چانہ سینس منز
از رخِ انورم کرم کرتم
وقتِ پیری مہ دستگیری کر
تاشوداِ بسرم[۳] کرم کرتم
غیرِ لطفِ تو اے شہ دوسرا

آتشس آزرم کرم کرتم
بابوبکر و عمر[رض] و عثمان[رض]
زار و لاغرزم کرم کرتم
یوتھنہ شیطان پھرم مہ ایمانس
نیست کس یاورم کرم کرتم
اے شہِ ذوالکرم کرم کرتم

بہ عنایت مشرفم فرما
بعلی حیدرم[رض] کرم کرتم
سکراتہ وزی مہ کرزم یاد
چونکہ جان لبسرم[۳] کرم کرتم
علیس ورد جان و دل بامید

بیانِ واقعاتِ بعداز وفاتِ آنسرور[۴] کہ از ماتم برجان اصحاب رسید

روز ونے بوز کنہہ از واقعات
آسس ڈبے حال اڈبے حس بمت
از دفن یامت[۳] سین فارغ ہتی
آس ونان وا ابنی مصطفے[۴]
اڈ سین کلِ اڈز عقل و ہوش ڈل
یتہ روزن ساتہ سا چھوم مہ کھش
اڈ بوبکر صدیقس[۳] نشہ تام
صبر کرتھی در مدینہ روزہک
عرض کرُن یا ابا بکرِ صدیق
بانگہ کر زاہ تس سوا اجرات کرے
شاہِ کونین گوم کرت انتقال
جان پینن کرہ ہاس[۳] ہیت نثار
دراو رخصت ہت سین راہی بشام
سیّدِ کونین آن عالیجناب[۴]
بو نہ لازم زی مدینہ نیرہ نوی
صبر کرتھی وتھ کان از شام فیر

کیا بنیو اصحابنی روزِ وفات
گاش کیثرن رُودنہ چشمن اندر
درای بے صبر و سکون بیدل ہتی
اڈ سین بیمار اڈ معذور گے
اڈ تتی روزت ہکینہ دُور ژِل
فصد کرُن گژھہ بو در شہرِ شام
دم ژہ رخصت گژھہ بو در شہرِ شام
یوسہ آسوک کام کران از قدیم
بادہ کیا سُوی راوہ بس حضرتس رفیق
بانگ بو آسوس پران از شوقِ تام
بانگ دینوک چھومنہ ون ہرگز مجال
برونٹھہ تمن گژھہ ہا برابر بومرت
دلخزینن تتِ کرُن مسکن مقام
امر کرُ ہس ای بلال نیک طور
یوتھہ سفر کڈت شاہس منز فیروزئے
یام گو بیدار از خوابِ شریف

ازدفن وُنہ آسنہ فارغ گمت
اتھہ پننِ آکھنہ اندر نظر
تالہ دیوان ژہ متہ گو شمع ہُزاے
رنگہ رنگہ علّتن مجبور گے
زان میانِ دراوز و دبلال جعش
یتہ بے روی نبیؐ چھومنہ آرام
تورہ دپہس ہُرو میونوی بوز ہک
روز ہک تتِ کامہ اندر مستقیم
غیر دیدار نبیؐ کر بو دکرے
برونٹھہ آسوم سیّد الکونین امام
آسہ ہم پانس مہ ہرگاہ اختیار
ہکہ ہانہ زاہ جدائی برژہ زرِ ن
کیوتر کالاہ گو و چھین آخر بخواب
از جواریسن زلتِ کتو آگ بور
بہر زیارت بنی جلدی ژہ نیر
دراو بیفرصت تتی عاجز ضعیفا

وات در شہر مدینہ عمر دا
حال اہل بیت شاہِ دوجہانؐ
بیہ ازواجِ مطہر سر بسر
فاطمہ ہم کردہ زین عالم سفر
دونوے در بحرِ غم ڈیٹھین پرہ
وائے دونور دیدہ حضرت بتولؓ
تورہ دپوہس ای بلالِ خوش نشان
آسہ دِنون مادرِ مشفق ترین
مرحیائے فاطمہ یدوے مویک
لولہ چھکن نون تراوت بے سخن
دوستو بیت وُن بلالس بانیاز
غمہ سیتی ترک تت چھوی دمتوی
تورہ دپونک کرھکا صلا پرت
آیہ سمت اہلِ مدینہ تمام
یام پرُ اللہُ اکبر تم بہ بام
یام پُرن تام وست پیو پتھر
اَشھدُ اَن لا الٰہ الا اللہ
پُور ہچن نہ دپت بیہوش پیو
بانگ چانی اے بلال خوش نفس
خاص و عامن صحبتہ نشامن امام
کتھہ دپت بانگ ژہ ای ذوفنون
اشک ریزان وُپو بلالن بانگ پُور
شور گریہ دتھو مدینس از دوات
در فراقِ حضرت خیر الانامؐ

خون دِل ہاران تتوی ماتم زدا
پرت اکھاہ نبونبونان چھس حسنؓ حسینؓ
باخوشی ساری بلا و غم مبر
عاقبت شہزادہ کونین تس
پھلون گل زن وشی کیمت برہ
حال بے بے فاطمہ وننو صفا
حضرتِ خاتونِ جنت پاک شان
گے کرت زین دارِ فانی انتقال
لبیک باسن تنفس واصل گبیک
یارسول اللہ ترا بادا مدام
بانگ دِیکناون سپن پیشین نماز
پرتہ بارگاہ کرنہ سنّت زندہ از
بانگہ جائے کرہکہ بو ٹھہرت
بانگ دِپی از بلالِ خوشنوا
ودنہ لگ اندر مدینہ خاص و عام
یام ہتن نام حضرتؐ پرہ نوی
چھا محمدؐ ہیو رسول اللہ کتھہ
سار ازواجِ مطہرؓ سر بسر
کتھہ ژالو جگرن کیمت چھو رس
نم سپن مدفون اسہ کرا وتاب
بانگ چانے لولہ زخمن تراونون
نام پاک سرور ہر دو جہانؐ
بُرن تمی سانہ نبیؐ کر وفات
بانگ یمت سوکہ لاوان گریہ سان

یمہ سمہ کھان چھس تن نبو نبو پر ژہان
شاہ مردان شہ حسن تہ شہ حسینؓ
کبیلہ اک و ننس نہ ہر گز ژہ خبر
بام سمکھ حضرت حسینؓ تس
گفت ای لختِ جگر ذاتِ رسول
کتھہ پاکھٹن تم چھہ بعد مصطفیٰ
یادگارِ سیّدِ دنیا و دینؐ
رفت در دار البقای لایزال
ہیٔ مُدا آسوی کڈوی حضرت جعفر
صد درود از ذاتِ باری صبح و شام
سنّتِ احمد منٹ چھوی ہتو متوی
تھونہ بنت ہول دل دیوہ ژلہ از
دوستو ابرام کرہس کھتو بہ بام
ہول ژلہ بوزت نبے دادِ ان دو
نام پاک مصطفیؐ بانگی اندر
نام اشارہ کرن قبرے کنوی
از فراق مصطفیؐ پر جوش گو
آیہ نیرت بیکلم حجرہ نبر
بانگ ژی آسو کتہ اس خیر الانام
بانگہ چانے پاو ژس آنجنابؐ
بیاک روایت چھہ بوزای باسر ور
خون ہاران انو بلالن بر زبان
خون جگر ہارنے لگ خاص و عام
نام کرن سارنی کُن سی بیان

خوشخبر بوزو یہ یارو سر بسر
پننہ نارس زاہنہ ای صاحب وفا
تت گروس محزون دلن آخر سکون
بر زیارت در مدینہ بوا الون
بیہ شامس نو گرزھان نالہ دیولن
جان دتن تت در رہِ صدق و صفا

منقول

بنہ ملک سارین در تعزیت
کنہ کل آسک یوان بہر سلام
کنہہ ودان در حال آسی کنہہ بقال

ودہِ لس اک دادہ بر خیر البشر ؐ
مختصر پاٹھ گنڈہ راون کیوتر کال
تا کہ شد از عالمِ فانی بروں
بعدِ زیارت گرزھان بو آسو خوش
دیدہ گریان سینہ بریان خستہ جان
ژل تیتھے پاٹھن تتی وارہ صحاب
آدمیو ہیتو سو دوکھ گژھو نامنوی
سہل چھا کیت سید الثقلین نبی ؐ
چارو این ہنز تہ تتی کیا چھ کیت
آسمانس تہ زمینس بو نہ سوکھ
مبتلا عالم گموت از این ملال

اچھہ نسنزہ از جہنم رستگار
بیہ گوم در شام راہی این بلال ؓ
ییک در ہر سال یکبار اچوان
آسو دپان بانگ بایہ آوازِ خوش
عاقبت در عشقِ شاہِ انبیا ؐ
دیدہ گریان سینہ بریان دلکباب
چار والو نرا وہی کھنو تہ چینوی
منظہر وہم مفخر کونین نبی ؐ
جن و انسان و ملک ساری غلام
پرت شلیس میتیس تہ جلیس آسو دوکھ

قصہ شترمادہ کہ در ماتم سرورِ عالم ؐ فوت شد

اُونٹاہ خوش رنگ و خوشقد خوشخصال
آس گرشر حضرت ؐ پانہ قبول
آس تس کن حضرتِ خیر الانام ؐ
کرسلام اُونٹیہ بالفظ فصیح
السلام اے فاتح جنت توی
السلام اے خاص ربُ العالمین
اونٹی ہندہ بوزتھی قال و قیل
چھوک بلا شک ژے صفی اللہ سگے
اک اکس تم آس دپان زینہار
چھو سہ اونٹن واتہ نس رچھ زوتان
حال آسم یانبی سی نبوت کال

تیز رفتار آس در حد کمال
آس گنڈت تتھا ومتر جرس اندر
منگہ منگہ آی اونٹن در کلام
السلامُ علیک ای خیر البشر ؐ
السلام اے شافعِ امت توی
السلام اے شاہ باحرمت توی
از عنایت تس کرک پرسان حال
پیش اعرابی بو آسوس بوت کال
چھنہ مس اونٹی واتو ازار
خوش گرہان آسس تو آسم پھلان
خوش گرژ چھس ون ماہ چھمنہ کانہہ ملال

آن اک اعرابی بہر رسول ؐ
نصف راتن در ای آنسر دربر
از زبان چرب و شیرین و ملیح
السلام اے زینت روزِ حشر
السلام اے سرور دنیا و دین
مومنا را قاید جنت توی
عرض کرن یا نبی اللہ ؐ لگے
آس ایوان سہہ تہ ہاپت یوت کال
بہر سوری اشاہ دو جہان ؐ
بیک آسس از غم دو گلان

حمد ذاتس کہ بدیدارِ شریف
گوم حاصل دردو عالم افتخار
زیادہ تس الفت تہ بیہ محبّت کرک
جاجتھاہ بڈ چھوم ونُے کرزم قبول
نقل ہرگاہ توہ کرو ازاین جہان
مضطرب بنہ کانفذہ پھواری کرم
آنجنابن کر وصیّت در وفات
کانہہ لہ بنہ بعد من پالاو زبن
پانہ وتھت نہ کانسہ کھیاوزن
اوٹھنی کرکھیتہ چنوسارِ وی حرام
راتہ اکے در ایہ زہراؓ تس کنوی
بینہ گے حضرت رسولِ عربیؐ
گرزھ ون از دار دنیاتی چھون
جان وندے تی بو ونے پانہ تس
دستِ پاکہ سیت چھس فنش فنش دیوان
نس کرن کر پاس سفید کِ کفن
ترمیہ دوہہ پاتمہ دوہہ مشرک قبر
استخوانن ہند نمونہ نہ کنے

شد مشرف کمین مسکین ضعیف
از رہِ لطف و کرم نت روز تھی
ناو تمسی اوٹھنی غضبا کرک
در سواری یدوہ از بوی چھس بکار
روزہ پت کن بوی ضعیف و ناتوان
حضرتنؐ اقرار کرنس تی قبول
فاطمس چھکیچھ مٹہ اوٹھن خوش صفات
یو نفقہ کانہہ می تہ تس سینی سوار
وتنہ وتنہ آب تازہ چیاوزن
آسہ وُدان حالہ اکے سرنگون
آبہ گھنتن نہ ہتن بار و دنی
تنہ گو آرام چھو منہ کھن تہ چن
در حضورِ پادشاہِ دو جہان
فاطمہ کیہ زریہ بوزرت دلفگار
در کنارِ فاطمہؓ تس دراو جان
در قبر ساوک کرک نار فون نجاک
کانہہ نشانہ کر و چھوک قبرے اندر
سی سپین خلقن ز غوث آنجنابؐ

مرحبا برمن کہ میباشی سوار
گبسہ خوشدل کتھ یم بو بوز تھی
بیہ دین عرض چھوم ملی یارسولؐ
جنتس منزمے گرہم آسِن سوار
یو نفقہ کانزراہ پتہ سواری کرم
حمد دین زر گیس فرحت حصول
چھوی امسن ازن عدہ مہ کرنت پنس ازن
دپہ نو شر فتار چھہ لاگس بکار
مختصر آسہ آنحضرتنؐ کر نقل یام
اتہ کنے آسہ ہاران جوی خون
السلام علیک یا بنتِ نبیؐ
سارنی خوشین منہ نش گومت چھو زنان
وتنہ کنہہ شیچھ نالدن چھی حضرتسؐ
اوٹلنہ ہند کلہ رٹن در کنار
رات گیہ آداتہ صبحن فاطمنؓ
عاشق سرکارِ عالی دردناک
ز رجلد و پوست نشانہ کنے
جابجا گے خستہ حال و دلِ کباب

نعتِ شریف سرورِ کائناتؐ دراَرمانِ دیدارِ فیض آثار

مہ چھوم دردِل ستھاہ ارمان ہیمنا — سو کانِ لطف و جانِ جان ہیمنا
مہ پرا ران لبہ لوز ھم وچھ و چھائی — سو عالیشان شہِ دوران ہیمنا
وندس پادن بو سرلادن نفو منا — بونادان چھوس سو ذو الاحسان ہیمنا
نظر اک بد کرم کھارم زدربا — مہ نارِم نارہ کشتیبان ہیمنا

بنیتِ آمرت وینت کس زانہ ییم داد   طبیبِ حاذقِ جانان همینا!
نسند پرڑھ حقن کرمت چھو پیدا   سما و ارض داین و آن همینا
سو معشوقِ خدا تس حق چھو عاشق   نتی کین درا و نن سُبحان همینا
رضائے حق چھو کاران سار عالم   خدا تسندِ رضا ژندان همینا
حقن معراجسی ینو لامکانس   جہانس تی کھکن آسان همینا
یہو دین جہو دین تسینُ چوٹ   وچھو ک بامرت تسند برہان همینا
کفر نابود گو اسلام روشن   چھ نوشن حبِّ ایمان همینا
کرس بو کم صفت کرتس خدا بن   برِت و صفو چھو تس قرآن همینا
لگسناوالضحٰی روینش بو پاری   وندس وَ لیلِ یو یس جان همینا
لعمرک تاج دِ تو تس پانہ ذاتن   خلعتِ لولاک کوی شو بان همینا
زو صفتس سورٔہ طٰہٰ و یاسین   ژہ پرتن بانزولِ شان همینا
وچھیت اُتبہ تسند موسیٰ کلیمن   تمنا کر یہوی از جان همینا
گژھس بو اُمتی آسن تسندوی   بمیس تیھو قرب تتھ ند شان همینا
سلیمان و سکندر با دلِ زار   زدرِ یا بے کران ارمان همینا
چھو تمتسند گردِ نعلین تاج عرشس   چھو عرشس و فرش تس خواہان همینا
خلایق تہ ملائک سار محتاج   چھو جبریل امین دربان همینا
ستارہ زن تسند اصحاب ساری   سو شتہ چون مہر خورشید شان همینا
ابوبکرؓ و عمرؓ عثمانؓ و حیدرؓ   چھ دینک تہ در بڈ ارکان همینا
تسندِن آل و اصحابن تمامی   فدا اسر میون جان قربان همینا
لو گرد ابس ہمنا خواسی ہنز   مہ دِل جو شان سو شتہ تو شان همینا
ژہ ہمنا حق گژھم توفیق می یار   تمی وننہ پکہ اشو ہاران همینا
لوس تم وتہ بو اُشو وانہ سیتی!   ڈوس پرت جایہ از مژگان همینا
مدینس سر کس ژو جان وندس   شہرِ حرمین مہ تابان همینا
چھو بے شک رحمتہ للعالمین سو   شفیع المذنبین شو بان همینا

درودہ صد ہزاران روز تا شب
بہ اصحاب کبار و آلِ پاکش
علی بے سر مُتیابے پرچھو گومُت

بروح پاکِ آن سلطان ہیمبنا
تحجت ہای بے پایان ہیمبنا
گران فر باد تہ ارمان ہیمبنا

ابنِ عباسن روایت کر چنین
عاد تھاہ تس اوس ہی عمر تمام
رات اکے موز رِان تورات بام
لغتِ پاک حضرتِ خیر البشرؐ
دوہمیہ راژ ڈیوکھن ہیتھے پاکھن بجا
نارہ سی اندر تتی زالنُ وٹت
بہہ جائے نعتِ ختم الانبیاؐ
بوت پھر پھر اَت لکھان پانہ خدا رے
بنہ کیاہ اَت بیانہ دُوہے ژتہ
آسِ ماسوی خاص محبوبِ خدا
خالقن کرنس ہدایت راست گو
پانہ دل از نور بر تس ماکن
دراد یامت سنبراون اہلکار
مے دیو رخصت ہنیس بوگژھو
تتو گژہت تمسنز زیارت بوکرہ
یُس محمدؐ در مدینہ در امتوی
بڈ اپز یار اچھو پیغمبر چھُو نہ
پتھ غنہ گژھک تور گژھن چھینہ بجان
تتو گژہت دابدار تمسند بوکرہ
آمہ خوتہ ژہرٹ دینو بوزنہ

در معارج وچھ ژہ از چشمِ یقین
بٹہ واری دوہ پران تورات آسو
کرُنہ گردانہ تموک باذوقِ تمام
کفرہ سیتی آو برنہ از شرار
اندر ین تورئت نعتِ مصطفیٰؐ
ترہمبہ راژی ہیہ ہیتن پرہ نوی
نت اندر ڈیوکھن سپن خیران ستھا
پتھ ہس بوزانن عمرہ ہرگاہ وہنی
چھونہ اَت کیا بیانہ فسرر کھتہ
حق تعالیٰ ہیت مبدل کرہ نہ
دیدن روی نبیؐ مشتاق گو
گوس غالب عشقِ حضرتؐ آس چار
بای بندیم آس تس غمخوار یار
یُس محمدؐ تتہ در امت پاک شان
بوزمُت چھم کرہ دُلن دید وسرہ
دعوی پیغمبری لوکن کران
وزنہ ڈالان چھوک تتھے ولان وہنہ
تم دپوک ونو مہ سوگندِ خدا
ادہ قیرت بومیہ یانت مسرہ
شوق فہ برت درآد سوی راحلہ

اک یہودا بوبسان در شہر شام
تابعِ تورئت دوہ نہ رات آس
ژور جارے پانہ ڈیوکھن نت اندر
اتھہ سیتی تی ژٹن زالن بہ نار
جہلہ سیتی ولولی تراون ژٹے
عاد توک گردان ہتن کرہ نومی
خیر تس پیوژ رکران آخر برارے
تراوہ پتو بنہ مات سوی یہی
چھم مہ در دِل ہیاک اوتان ٹیوک گرو
خدشہ کنہہ ہیت بیانہ ژنہ گژہت
کفر از دِل دور کرنس خالقن
جانن و دِل سوئی مدینہ گو تیار
سارِ تی دپونک رفیقو دوست
پرُزسو پیغمبر چھوہ آخر زمان
ساروی دپہ ہس مسہ من ژی مرحی
چھوک دپان بو چھس تہ پیغمبران
شہر شاموک چھوک بڈ توران خوان
کنہہ بہ ونتوم چھوم در دِل سوی ہدا
ژھو پہ کرت توہ بہو بو روز نہ
رات دوہ یہوی گڈان گومنزل

خالقن اسلامچی دِت ہاونس
کافری وراہی مشراونس

عشقِ پیغمبرنس باصد یقین
آسُ دپان یار باکر واتہ تتو
ڈیشہ کرہ دیدارِ حضرتؐ دِل پھُلم
اک محمدؐ وردِ جان وکام جان
در مدینہ واتھن دلشاد گوس
جان ودِل راہب چھواندر جستجوی
عرض کرِن چھوکھڑی احمدِ رسولؐ
اک غلامانس بنی سندی بوچھہوس
حضرت سلمانسی اشو دارہ دزو
بدُ بووس گو بنیؐ ارحلت کرِت
بدُ وُمس زندہ چھوگو بالکل خلاف
کیاہ وُنم یت عاشقِ شوریدہ حال
آدسلمانس بہوُدی سیدت سیت
در فراق مصطفیؐ زار وغمین
یا نبی اللہ علیک السلام
شور گریہ تل تمام ہو بر ملا
ہا کمیو ڈیونے چھوات خیر الوریؐ
کس وپت یا مصطفےٰ افسوس آہ
ونتہ کتوک چھوک بہ اندازہ کرِت
کتھ ترِاوت لوِلہ زخمن تازہ نون
از ترہ دوہہ گی وائے ای مجنون صفت
حالہ اکی گرہ نے نگو نالہ زار
وائے افسوس کتھ بوتس ماجہ زاس
کونہ موُدس کتھ رودس اجنبی

ژاو دَر دِل دراو ساری کفروکین
کرمنیس واتہ در دربار خاص
بوز کرِ گفتارِ حضرتؐ شرزلم
مست ومجنون بر رسول کائنات
یو وُنوی سلمان فارس برونٹھ پیوس
رای گیس آسہ پیغمبر بہوی
شوقہ چانے چھوم مہ واراہ وملول
راہبن وپنس مہ سوی ہاوتِ دِتم
نکر گرِان راہبس شونک چھوتاو
یت چھوس گڈہتو سفر بہر رسولؐ
تنبلاوم عاشقِ صادق تہ صاف
تام دپونس پتہ ائے والاہمت
بر درِ مسجد دوشی زن یام واتی
ژاے اندر کرِ بہو دین اسلام
یا صفی اللہ علیک السلام
کینسہ اکس رُودنہ کنہہ اختیار
کنہہ تہ بوزِت تازہ تہند ماجرا
دتھ از انجملہ علی نامدار
کتھ مصیبت اسی تازہ کرِت
یمہ ملکوک چھوکنہ چھوک ظاہر وپر
گے ز دنیا سوی عقبلی دورہت
وائے افسوس تہو سفر رادم کرِت
زنہ پتہ کونہ بولکٹوی ہیاس
وائے افسوس ترن دوہن منزر اوبان

بہر دابدار بنیؐ گو ترِ لشہ ہیتو
کرو چھن دید وسوبڈ سرکار خاص
کھنوتہ چنو نندر ستھس آو رام جان
کنہہ ژنس تس رُود متہ دوُ دوتہ رات
اوس سلمان نیکخوی وُتازہ روے
سرورِ کونین خوش منظر بہوے
حضرت سلمانی فیرِت دوپس
یتہ بہت آسہِ تتو سِنتی سیم
بہ چھو امت شہر شامہ ژرِ صدبرِت
گڑھ فیرت نا ابیدہ ودِل ملول
روزہ ماینت بوز آخر قیل وقال
حال تھندِن یارہ فی نشن بوزنت
یار در مسجد چھ ساری دِل حزین
راے گیس آسہ یت خیر الانامؐ
یام یار و بوز نام مصطفاؐ
پیے پتھر وسِ یاہ دنالہ زار
وتہ پکان کتہ وچھت سانو شاہ
راہبس لگو ونہ نے گریان نزار
کتھ پاونت پادشاہ ذوفنون
از وفات مصطفےٰ چھے نہ خبر
مرد عاشق گو بہ بوزِت بیقرار
آمہ خوتہ گژھ ہا تورِ ے میرِت
وائے افسوس راو دیدار نبیؐ
کیاہ گرم حاصل باین عمر دراز

زِرت بچپت کتھ می توریت پرٕ
بیخبر آسوس کتھ تیھو کرٕشہ ہا
تام دِپُن کانھ تہ چھو نا بت نیت
روز ہا بو بوزہ ہا از گوش جان
ڈُپو ہیو دَلن اوٚلاد نتوم ناوٕ
تھاوٕ ژتس ناوٕ دپان چھیم علیؑ
تام دپونس مرتضا آن تھاوکھن
آس بابرکت سٹھا پُرجو دوست
کلمہ طیب لکھت مہری اندر
اَسہ وُنہ وقتہ مہرانی آسو نور
آس میلت پُشت آسمان با شکم
ابرہ ژرٹا سایبان آسمان بسر
لبیک وَنتم زود اے شیر خدا
لولہ نارس دوہ ہیہ ہم شہلتھاہ
منگ ژٕہ بی بی فاطمس ولول کرٕ ہت
شرژلس یامت کری تت کُن نظر
حضرتِ خاتون جنّت از فراق
خون جگر آس ہارکن از دو عین
اندرہ بی بی فاطمن کرٕنس ندا
چھوس بو سلمان خادم این ندان
فاطمن دپونس سو کُس گو تت حریف
حضرت سلمانی کرنک سوال
عاشقاہ بڑ صادقا در صدق پور
السلام علیک یا خیر الانامؐ

تت سیتی کتھ وٕ دُوہ رات برٕ
ڈلیشہ وَنوی شوقہ دل بلبل کرٕوم
وَنہ ہم تعریفِ حضرتؐ آس کرت
تام وتھ حضرتِ امیر المومنین
ناوٕ ہینٕ ہا وٕے تصدیق آوٕ
عرض کرن وچھمہ تورٕ اتس اندر
بوز وصفِ مصطفیٰؐ ہن ہن زمن
مہر نبوت آس نُن شانن اندر
تیتھو گژھک تو سیت سیتی چھوی ظفر
ییتھ ستارہ پرزان اُڈرا نتی
سیبرٕ تہ بیہ پوٗر از خوانِ کرم
دپو ہیو دلن پُرزونت یا مرتضا
جامہ حضرتؐ تو ہی نِش کانہ چھو نا
دپو امیرن تام سلمانس کنوی
دس انت منگان چھو بڈ عاشق پرٕہت
دراو سلمان وات بر دروازہ یام
آس ودان دلکباب سینہ چاک
حلقہ درواز کٕ تنی سلمانی
کم برٕس بنرٕ ینیمن کرٕ صدا
سوزنس بو مرتضا اَن این زمان
یا بہ صاحبن لاگہ سُس جامہ شریف
عاشقا اک ڈُن زٕ شہر شام واتو
صدقہ نینی آمتوی از راہ دوٗر
نام پاکِ مصطفیٰؐ بوزرت صحاب

یا پرت نے نعت حضرتؐ ڈلیشہ ہا
کونہ ڈیٹھم روی حضرتؐ کیا ہنوم
صورت و سیرت تہنز کرٕ ہم بیان
بوز وَنے وصفِ ختم المرسلینؐ
تام دپوس مرتضا اَن ولولی
ناوٕ چیونوی وصف تہندی جلد کرٕ
قدمبارک تھد نہ تھو اُتھس نہ لیت
مشک الوان خوش آن تانن اندر
دندا اسکٕ اکس نِش دُور دُور
نِتھہ پرزان دند تبسم سا نتی
ژٹہ ہائے پوان آسنہ ہرگز تچھر
چھوم سہ تورٕ اتس تہ وچھمت ملکا
بوسہ دِنہ ہس مشک ہم ہس چھیم ستھا
جبہ حضرتؐ گرٕ ہس آنت دنوی
عاشقِ صادق چھو آمت زود ترٕ
اندرہ بوزن کرٕ کوی بڑ دوم دام
حضرتِ شاہ حسنؑ شاہ حسینؑ رہا
لای بر دروازہ بنکو شانتی
عرض کرٕ سلمانی اے پاک شان
بہرِ جبّہ پاک شاہ دو جہانؐ
تیوت جرأت کس چھو تہ کمسند مجال
بہرِ دیدارِ نبیؐ گوا رہ کوت
ژاو در مسجد کرن یا مت سلام
وَدنہ لگ اصحاب درگریہ چوا

در تحیّر گوسو عاشق کیاہ سبب
شاہِ دینن کرز دنیا انتقال
ژی غرض آسوی دیدارِ نبیؐ
شوق تھندی آسن روز و شب یکان
نوکرا اک لا گمتھن کم از غلام
روئِ انور وچھ وچھی نت السہ ہا
بوسہ دِت منتھن اچھن دون لا کلام
دِس انت جبہ شریف آنجناب
فاطمن دِت نس کڈت بوزِت یہ بھید
گوڈہ اصحابو سور تو درد ست خویش
رنگہ رنگہ پارہ لاگِت کیاہ زنوی
نالہ دیوان تم جبابِ دل ژہن
حالہ اکے آسو کران نالہ زار
جان دون مردس تہ زندس دِل نون
مسجدے منز آو نیرت غمز دا
خون ہاران بڈہ شہادت پرُن
حضرت احمدِ رسولؐ
دِنہ سوم مہ دِ دل ئی مدا
ون خدایا چھوم
نئی ونن تہ پیو پتھر اندر زمان
خبر تس گی سارِ احباب نبیؐ
غسل دِت نس عاشقس لوہس کفن
موُد اڈِ رود عمرے دخترین
این روایت باز بشنو ای امین
ملکو لُد ہے تہ ژن شیشن اندر

کوہ بایت تل یمہ شور و شغب
یام بوزن تام ترادن بڈہ باک
گو نبیؐ رُودک تھوی بیہ اجنبی
رائے آسم کرہ دیدارِ نبیؐ
خدمتِ حضرت کرہ یت صبح و شام
تام دِپن منتھاہ بڈ نغاد توم
دِد منتس پانس دزراہ بیہ ہم آرام
عاشقِ صادق چھوُ دِ ہرت اشتیاق شوقہ
نِش یہ سلمانو گژھن ہمہ نا امید
بوسہ دِت تھ نو بنو تھوک چشمن بسوز
ستہ جابہ خضر دِلو سو متنو سے
بوسہ دِوان مشک ہرت برسر ملت
خرقہ پاکس کرے بو جان نثار
جان وندے جان نام پاکسی
برسرِ تربت وُدان دادی لدا
یار با اقرار کرمے کنز مس
دین بڈ اسلام دِین کرمی قبول
ید کرت اسلام میونوی ژہ قبول
جان دِت نس با حق بصد امن امان
ساردی پو گوہوی سوزِ درون
در بقیع ہہنس قبر کرادک دفن

عاقبت ونونس امیرن سار وحال
پانہ میبا نیو کوہ بایت پور آک
تھن تہ چن ترادت پنن اہل دمکان
گر نورانی زانوارِ نبیؐ
شام تراوت در مدینہ لبہ ہا
جامہ تجدید چھوکانہ سوی ہا و توم
تام دِ پوم مرتضاءن گژھ شتاب
دوہ شہلی تمہ بُو یہ ذوقہ سبت
آو سلمان خرقہ ہت ہرت بہ بیش
آس ساری ابرہ گیمت تیرہ روز
اد دِتوک عاشقس یا ہرت رٹن
سینس ستین رٹن چشمن ملت
مشک چانوی خرقسے کیاہ خوشبون
سر بو وندے تربتکس نشہ گسئی
روی دلول آسمانس کن کرن
لت دِ زم کفرس تہ تیمس انرس
اتھ ژلن خون ہاران با خدا
جان ہم دلول مہ بر قبرِ رسولؐ
آس وچھان سارِ اصحابِ نبیؐ
شور و تھو انا الیہ راجعون
نئی یمین حلقن بفوتِ شاہِ دینؐ

روایت

چھی لکھان پہ پانہ دُر الناصحین
آبِ غسلِ حضرتِ خیر البشرؐ
شیشہ اکس پیو پرکرت جبریلِ نبیؐ
بیاک ہیکا یلتی نیو نہ بو و نے

بیا اک اسرافیل ہت گو پر کرت
مونس کنہہ قطرہ وقت نزع جان
در قبر چھکان چھو میکائیل آب
سہل فولن چھوک جواب تو دوان
وقت دیدار خدا روح الامین
وارہ پاکھن بے نشان و بے نمون
پرہ پیوسے وارہ گوسے بینو
ساروی بوترا وہس اندر بلا
خوار گوسے زار پیوسے دلخزین
ربّ اغفر امتی بے قیل و قال
پچانہ امت ہنز مہ ہیوکانہہ روشیا
بیکسن نادار سی لاچار سے
اک نظر چھیم چانے بس مہ آنزمان
بیکسس خواری و حیرانی ژلم
صد درود و صد تحیت صد سلام
اے حبیب خدا کرم کرتم
زآسمان و زمین وما فیہا
صد درود از خدا کرم کرتم
نشتر غم دِلس مہ چھوم کورِان
مال و آلم فدا کرم کرتم
چھوس تھپر پیوسمتن زجور زمان
بوز تم اک ندا کرم کرتم
چھوک شفیع ساری گنہگارن
منتہ کرتم جدا کرم کرتم

بیا اک عزرائیلنی بیوئے برت
سکرانس چھس گرہان زانزو کمی
بر دہان مومنان بہر جواب
چھکہ اسرافیل اندر روز حشر
چھکہ چھین مومنن ای تیز بین
یا رسول اللہ چھوسے پیومت ہتھر
چھمنہ کانہہ غمخوار یاور ژی سوا
پرہ ژہنو بوگو تن در بحر غم
برانٹ چانی چھم مہ ای سلطان دین
امتین عاصین ہنز غم ہتوت
چھوس نو گومت غرق در بحر گناہ
نیتھو شیطان نقد ایمان ہرتھ ژلم
نقد ایمان سیٹھ ہت گھڑہ سگیمان
چھوس گمژت در بحر غم وارہ غریق
بر تو ہم بر آل و اصحاب کرام
وارِ اہل الہدیٰ کرم کرتم
خالقس ژی مدا کرم کرتم
چار یار تو چار عنصر دین
چھمنہ کانہہ عزا کرم کرتم
چھوک گنہگارنی شفیق و رفیق
تہند تلم از عطا کرم کرتم
مکر تہ آزاد از غم دوان
روز خوف و رجا کرم کرتم
علیس تہ تنہ چانی ست

چھوی سو عزرائیل چھکان بر دہان
جان چھو نیران بالنشاط و خرمی
یام چھس نکیر تہ منکر یوان
مومنن پٹ امنہ بابت از خطر
یوتھ وچھین دیدار بیچون و چگون
بیکس و بے یار و یاور بے ہنر
واتو فے از خویش و بیگانہ جفا
ہتو ژہ لاگم و ون مہ از فضل و کرم
ذنہ ہیٹھے غم ہتوت تا انتقال
خاصہ بے پر بیکسن ہند غم ہتوت
وقت نزع جان یرزہم بیمار سی
ڈالتھن از راہ دین جانس کھرم
اک نظر کرتم پریشانی ژلم
انت نعم المشفق و نعم الرفیق

نعتِ شریف

بادبر روح پاک تو بدوام
مقتدا مہتدا کرم کرتم!
نام پاکس کرے بو جان قربان
ابتدا و سخا کرم کرتم!
چانہ دیدار کوی مہ چھوم ارمان
چھوکھ بو در انتہا کرم کرتم
لولہ نارن اندر مہ کرہم سوز
سید اجتبیٰ کرم کرتم

غافلو گژھنے کنن کیاہ موت گو
رُود کُس تہ روزہ کُس اندر جہان
زکریا و خلیل اللہؑ کجا
درد و عالم مقصد و مطلوبِ حق
رود نہ تم در جہان بے وفا
چلیتی در ورطۂ قبح و عیوب
کتہِ چھوی فرعون و نمرود و شداد
تراو نخوت ودنہ روز و شب بزار
کتو سناگے انبیای ذوالکرام
کتو سنا محبوبِ ربُّ العالمین
کتو سنا یعقوب و ایوب نبیؑ
کتو سنا ادریس و یحییٰ جان جان
کتو سناگے ربِّ اغفر یم پران
جان عالم معدنِ ایمان یم
کرت کرت رحلت ازین فانی سرای
دبنکی یم دین پرور باحشم
حضرتِ فاروقِ اعظمؓ بے ریا
کتو سنا گو محرمِ اسرارِ ربّ
کتو سناگے آل و اصحابِ نبیؐ
کتو سنا شہدای جنگِ اُحد گے
تراوتھن اہل و عیال پراو کھنہ غم
از تظلم ہای بے دین لعین
تراو مستی نیغ او در دلِ یادِ حق
پانسی وُن پانسی وُن پانسی

کُس سو چھوُس نہ زد بنا فوت گو
آدم و حوّا کجا و شیث و نوح
موسیِ عمرانؑ و روح اللہ کجا
مطلب و مقصد حقس یم از کائنات
روزہ کُس وُن بوزمی نش باصفا
کیاہ ژہ چھوی ای پیرو ابلیس خوار
نخوتن چھوک گالومت ای نامراد
کرتہ کاماسُرتہ مولا برتہ غم
کتو سناگے اولیای ذوالعظام
کتو سناگے یوسفِ فرخندہ فر
ہم ذبیح اللہ و داؤدِ نبیؑ
کتو سناگے عالمک سردار یم
امتوک غم ہت کھٹن موکھ زین جہان
حضرتِ خیر البشر فخرِ انامؐ
واصلِ حق صدرِ جنت رٹکھ جای
حضرتِ صدیق اکبرؓ یارِ غار
کتو سنا گو زین جہان بیوفا
حیدرِ کرار شیرِ کردگارؓ
کتو سنا اتباع و احباب نبیؐ
کتو سناگے جان یمو در راہِ دین
تلوکھ بہرِ دین یمو کم کم ستم
رُل نمو کم کم ستم اندر جہان
ادہ ڈیشک فضل و غفران دِ حق
کرتہ فدا پیر تہ حکمِ بے چگون

موت آنن برونٹھ ای جان جہان
زادیس نیں آدتس نش دراو روح
رود نہ تم آسس یم محبوبِ حق
آسس حضرتؐ سرورِ عالم بذات
کیستی تو غرقہ بحرِ ذنوب
یدوہ زن صاحبِ دل چھوک نہ درواو
سِد تہ در غم پان پانس لدتہ بار
مود ہر کانہہ رود کر کینسی سودم
کتو سناگے خاصِ ربّ العالمین
صاحبِ جاہ و جمال نامور
کتو سنا ہارون و یونس گے نہان
کتو سناگے اُمّتک غمخوار یم
کتو سناگے سانہ جسمک جان یم
سیدِ عالی نسب ذوالاحتشام
کتو سناگے چار یار شن ژور تھم
کتو سنا گو عارف عالی تبار
حضرتِ عثمان ذی النورینؓ لقب
کتو سنا گو زین جہان بے مدد
کتو سنا شہدای جنگِ بدر گے
بر رضای حق دتوک یمے آن و این
یاد کر حسنینؓ سین شہدای دین
شد خرامان سوی عقبٰی ابگمان
علیو کیا چھوک و نان بیگانسی
لِمَ تقولون ما لا تفعلون

در حسرت و ندامت

مہ کیاہ بوتو بنوی افسوس افسوس ‌‌ ‌ دم ہستی ونوی افسوس افسوس
کران چھوس کارہائے نامناسب ‌ ‌ ‌ تکھان چھم بنو بنوی افسوس افسوس
جکھت جورت دوہس ارتس ثبت پان ‌ ‌ ‌ دتوم غیرن کھنوی افسوس افسوس
دتوم نہ راہ حق زاہ گردہ نالن ‌ ‌ ‌ تہ بو ستیی نہنوی افسوس افسوس
عبادت کانہہ ریاضت مہ کرمنہ ‌ ‌ ‌ جزا بت بو بنوی افسوس افسوس
گناہو پُر کرِم دفتر شب و روز ‌ ‌ ‌ سو چھوم ستین نہنوی افسوس افسوس
دِزہا خرچاہ مہ سفرس سیت چھومنہ ‌ ‌ ‌ پکن ہینز لس کنوی افسوس افسوس
ہتو پانو ہنو تانہ ز دنیا ‌ ‌ ‌ یہ چھوی ہلتہ ہنوی افسوس افسوس
سرت نفسی برت پت کن کرت تی ‌ ‌ ‌ یہ شیطانن ونوی افسوس افسوس
بنم کیاہ سکراتہ وزِہ مہ چارہ ‌ ‌ ‌ لی زو چھوم دنوی افسوس افسوس
ژھوٹی گٹہ قبرہ اندر کیاہ کرئے بو ‌ ‌ ‌ لگے یلہ کن زنوی افسوس افسوس
نکیر و منکرن وچھتھی کلے ما ‌ ‌ ‌ ہنم یلہ پرژ ہنوی افسوس افسوس
قیامژ دوہ گژھے ما حال حیران ‌ ‌ ‌ گژہم یلہ سیر نبوی افسوس افسوس
وچھت اعمالِ بد اعمال نامس ‌ ‌ ‌ گژھے ما بو انوی افسوس افسوس
جزا یلہ نیکنی دِن تول تو لی ‌ ‌ ‌ یہ کیا آہم نبوی افسوس افسوس
وچھت پلِ صراطس تھر اژم ما ‌ ‌ ‌ جہنم تل سنوی افسوس افسوس
نتی مے تان یم نیرن گواہسی ‌ ‌ ‌ نبوس اپن ہن نبوی افسوس افسوس
زمین و آسمان تارم شہادت ‌ ‌ ‌ نہ چھوم پانس فسنوی افسوس افسوس
زن و فرزند و یاران کانہہ درکار ‌ ‌ ‌ مزا چھاہ چھوی چھنوی افسوس افسوس
اگی گت پز چھہ بڈ فضلِ الٰہی ‌ ‌ ‌ شفیع حضرت بنوی افسوس افسوس
نتہ چھوم حسرتاہ کر کانہہ وتھاہ چھم ‌ ‌ ‌ لگہ بو کت کنوی افسوس افسوس
علی خود کامہ ہا نامہ سیاہ ہو ‌ ‌ ‌ ژہ دیو تھو پرہ نوی افسوس افسوس

دچھن بوزت کھور تراوت تہ سارو ئی
ژہ کونو کنہہ سنوی افسوس افسوس

خاتمه در اعتذار وغیره

۱۳۴۷

آسن تر واه شت ته ستاوه سنه
آسواکی درست دوم مختصر
شکر للّٰه گو دوهن اندر تیار
کو نه جائے ات وچهک سهو و خطا
شاعراه آسو سنه بافهم و ذکی
گرسعو ر ساله پورپاٹهن یه بنن
شوق غالب گوم کر چاره لگوم
رحمت و رضوانِ حقک راجیا
عاشقاه یادر دو سوزش تیر بین
از وفات سرور عالیجناب
یام آنم هیره بن کرنس نظر
وچهته بت نن نوک ساری باطمع

ونو وفاتِ مصطفےٰ بوزو کنه
منگه منگه جذبه کرا آنسر ورن
خاص و عامن بیه گاه پرنس بکار
کرزه نت اصلاح می کرزمنه عیب
تراوه هانٛ هاوه ها بوزیرکی
بوزهن لوک وزه هن رحوف موت
گوس فنتِ بدُ وه زن رتو فی ملکوم
تاجراه رتو شاعر شیرین سخن
مشتهر نامی محمّد نور الدّین
زو دانن بو وچهن ته چهاپون
خوش سپن بوزرت سو شاعر نامور
یا الٰهی کر ته مے عفوِ خطا

آسو و نو متو بعضیو زن پیشتر
نته می هیو چهاپرن کاشر کرن
اک سولا میون چهوئے ذو العطا
علیه رسُت اک عالم اسرارِ غیب
لیکن دردل یُی غرض آسوم پنن
زاهن آخر گرهن سارن چهوفوت
تام واتوم شهر کوی بُڈ جاجیا
عالماه باعلم و آداب زمن
امر کرنم یو سه ژه کر مژ چهی کتاب
نفع لوگن واته یم پررت جاپه بن
تم پسند کرنم سپن خاطر سه جمع
جا جبیس کر عزتِ دارین عطا

تاریخ	یم پرن بوزن ته رون ات رضا ظاهراً ابیاتِ نقل این کتاب		یا الٰه دک سارنی رتور نو جزا اکه نمت نه بنداه شت دکر حساب	۱۳۴۰ سنه

ہر علم و فن کی سستی اور بارعایت کتابیں ملنے کا پتہ:-
غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب
مہاراج گنج بازار - مائسمہ بازار - ریذیڈنسی روڈ امیراکدل سرینگر
مالکانِ
کوہ نور پرنٹنگ پریس - ریذیڈنسی روڈ - امیراکدل سرینگر کشمیر کو یاد رکھیں:-